

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 17
Január 2016
číslo 1

Emanuel - Boh s nami

Emanuel - Boh s nami

Aj keď vianočné obdobie sa už skončilo, vianočné ozdoby a stromčeky, prestierania nám ešte stále pripomínajú narodenie Krista, ktorého vtelenie ovplyvnilo celé dejiny, a nielen tie cirkevné. Tak ako sa vzdalujeme od Vianoc, chceme viac a do hĺbky zamyslieť sa nad jeho narodením. Prečo sa Ježiš narodil? K tomu nám pomáha aj začiatok Jánovho evanjelia, hymnus o Slove, ktoré sme počúvali cez vianočné sviatky viackrát: „Slovo sa telom stalo“. Ján nám podáva hlbší význam Ježišovho narodenia. Boh sa stal smrteľníkom, krehkým ako my, aby zdieľal našu ľudskú prirodzenosť. Bol nám podobný vo všetkom, okrem hriechu. Prijal na seba naše hriechy, akoby to boli jeho vlastné. Vstúpil do našich dejín a je Boh s nami – Emanuel. Toto je posolstvo Vianoc. Sme milovaní a sprevádzaní Bohom. Tajomstvo vtelenia Božieho Syna obsahuje ešte jeden aspekt - Božie milosrdenstvo. Boh začal prebývať medzi hriešnikmi, ktorí ho potrebujú. Bez jeho milosrdenstva nie sme schopní dosiahnuť spásu. To si vyžaduje otvorenosť srdca a pokánie ako odpoveď na jeho lásku, ktorá nás pozýva k „využitiu“ jeho darov aj v tomto milosrdnom roku. Neodmietajme a neostávajme uzavretí vo svojich omyloch a úzkostiach zo svojich hriechov. Ježiš je trpezlivý a čaká. Ježiš neprestáva ponúkať sám seba a svoju milosť.

d. o. Marek

OBSAH**ÚVODNÍK**

Emanuel - Boh s nami 2

KATECHÉZA

Homília na 2. nedeľu, rok C 4

Jubileum rodín 6

Zomrel Don A. Srholec 9

Rozhovor 10

Je čas! 14

Pôvod stromčeka vianočného 16

SPEKTRUM MLADÝCH

Začiatky 18

Putovanie relikvií sv. Terézie 20

Životopis sv. Terézie 21

Ahoj, deti! 22

Máš problém? (41. časť) 23

Trampoty v manželstve (98. časť) ... 24

Stalo sa, stane sa 25

Ohlášky 25

Štatistika 2015 28

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútorňá predná: M. Magda

Vnútorňá zadná: M. Magda

Vonkajšia zadná: M. Magda,
E. Jenča**SPEKTRUM****Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vífaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** d. o. Ján Biroš, Martina
Gondová, Tomáš Magda ml., Lenka Novotná,
Blažej Vaščák**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116**www.vitaz.rimkat.sk**e-mail: **vitaz@rimkat.sk,****spektrum@rimkat.sk**číslo účtu: **5037445647/0900****Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.**

Ilustračná snímka: Martin Magda

Naši drahí čitatelia!**A my vam vinčujeme na ten svaty nový rok.****Hojnejších, pokojnejších
a zdravších rokoch še dožič,
jak sme še dožili a prežili.****Od Boha lasky, od ľudzi priaznosc
a na tamtym švece
slavu nebesku, korunu andelsku,
žeby sme mohli****každo jedno obšahnuć!****vyprosuje:
redakcia Spektra
s naším duchovným otcom Marekom**

HOMÍLIA

na 2. nedelu cez rok C

Ponúkame vám pre duchovné obohatenie sa homílie nášho rodáka, kňaza Mgr. Jána Biroša.

Keď ich duchovný otec doniesol do redakcie, veľmi som sa potešil, lebo nám do nášho duchovného života pribudne aj jeho dlhoročný pohľad na našu vieru cez vysluhovanie sv. omší, zložených z bohoslužby slova a bohoslužby obety.

Ako to vyzerá dnes v našich rodinách

Zázrak v Kane Galilejskej nám pripomína manželstvo, rodinu. A zároveň nám vnucuje i myšlienku, ako to vyzerá u nás doma, ako to vyzerá dnes v našich rodinách. Zamyslime sa nad tým, veď priznanie svojich chýb a ich odstraňovanie sa vždy vyplatí.

Milí veriaci,

na otázku reportéra istých novin, ktorý deň bol najšťastnejší v jeho manželstve, odpovedal akýsi filmový herec: „Deň, keď nás s exmanželkou súdne rozviedli.“ O manželskom páre populárnych talianskych hercov napísala tlač, že keď súd prehlásil ich manželstvo za rozlúčené, padli si obaja rozvedení manželia radostne do náručia, že ich už konečne rozviedli.

Milí veriaci. Sú tieto prípady príznačné pre moderné manželstvo? Áno, aj nie. Nie, ak uvážime, že nie všetky manželstvá končia súdnym rozvodom. A možno aj áno, ak si pomyslíme, koľko manželstiev by sa už bolo dávno rozviedlo, keby im v tom nebránili rôzne okolnosti a predpisy, keby si to manželia mohli dovoliť. Iný prípad rodiny. Bývalá kráľovná krásy Miss world sa rozviedla so svojím mužom a vzala si filmového herca. Svojho jediného syna vychovávali rodičia so všemožnou starostlivosťou, ale bez Boha. Do-

volili si ten najnákladnejší luxus, že pri výchove sa sústavne radili so psychoterapeutkou. V 13-tich rokoch sa chlapec prvýkrát pokúsil o samovraždu, v 17-tich rokoch po druhýkrát. Tento ich synček svoju mladosť prehýril v nočných baroch, až pokiaľ sa neocitol pre podozrenie z vraždy v nápravnom zariadení. Keď sa dostal do ostrého sporu s otcom, pokúsil sa ho otráviť. Je to extrémny prípad, avšak je to až podivné, že sa dnes ešte väčší počet mladých ľudí nedostane do podobnej situácie, ak si uvážime, aké scény sa denne odohrávajú v niektorých manželstvách a ro-

život, peniaze, auto, chatu, všetky možné výdobytky výpočtovej techniky, dovolenky, rekreácie...

Keby im však duchovný otec povedal, že im chýba duchovný stred, že im veľmi chýba viera v Boha, ktorá robí človeka šťastným a pokojným, pozerali by snád na neho nechápavo. A predsa je tomu tak. Štatistickí vo svojich výskumoch dokazujú, že rodiny a manželstvá, v ktorých náboženstvo a kostol majú pevné miesto, sú oveľa menej náchylné ku krízam ako rodiny, kde to chýba. Nie je preto menšia rozvodovosť na Orave, východnom Slovensku, na dedinách v porov-

naní s veľkými mestami, či Českom, že tam ľudia viac praktizujú vieru?

Na dnešnom evanjeliu je pozoruhodné, že Pán Ježiš svoj prvý zázrak robí z lásky k novomanželom. Pre svoje prvé verejné vystúpenie volí si svadbu. Či bola prítomnosť Ježišova zárukou, že toto manželstvo dopadne šťastne? Zo Svätého písma to nevieme, ale dá sa to predpokladať. Evanjelium len hovorí, že Pán Ježiš premenil vodu na víno a že tým zjavil svoju slávu. O tomto zázraku sa hneď rozprávalo po celej Galilei. Verejnosť bola na Krista takto upozornená. Ľudia sa zaiste čudovali, keď počuli, čo sa stalo. Silná zvedavosť u ľudí urobila

Kto má vinu na tom, že to v rodinách tak často neklape, že mnohé manželstvá sú do koreňa vyvrátené? Vo väčšine z nich majú predsa všetko, na čom by si mohli vybudovať svoj šťastný život, peniaze, auto, chatu, všetky možné výdobytky výpočtovej techniky, dovolenky, rekreácie...

dinách. Koľko sporov a trápnych výstupov je medzi rodičmi a deťmi. Koľko je utrápených rodičov, ktorí sa už vzdali všetkej nádeje na záchranu svojho syna, alebo dcéry. Koľko je nešťastných detí, ktoré, keď môžu, vyhýbajú sa svojim rodičom a svojmu domovu. Kto má vinu na tom, že to v rodinách tak často neklape, že mnohé manželstvá sú do koreňa vyvrátené? Vo väčšine z nich majú predsa všetko, na čom by si mohli vybudovať svoj šťastný

svoje, všetci utekali presvedčiť sa a vidieť divotvorcu. No môžeme predvídať, že ľudia nezbádali v tomto zázraku, o čo išlo Pánovi Ježišovi. O premenu sveta a ľudí, teda o program Ježišovho života. Možno týmto chcel Kristus novomanželom niečo naznačiť. Nechoval sa na svadbe hanblivo. Naopak, naplňoval hostom poháre vínom, bol veselý s veselými nad tým, že títo dvaja mladí ľudia sa majú radi. Svojou účasťou chcel raz navždy povedať, že vzájomná manželská láska je odrazom a obrazom Božej lásky, je jej súčasťou. Nemohli by sa mať radi, keby v nich neožila a nevzplanula iskra Božej lásky. Možno ešte nikdy neexistovalo toľko manželských poradiení a kurzov ako dnes po celom svete. Nikdy sa nenatáčalo toľko filmov s manželskou tematikou

ako dnes. Dalo by sa predpokladať, že všetky manželstvá preto budú šťastné. Bolo by tomu tak, keby sa už pri svadbe všetci prítomní trošku viac stlačili, aby urobili miesto Ježišovi, ktorý nie je nepriateľom manželskej lásky. Už preto, že my sme len ľudia, často malé, slabé lásky, ľudia, ktorí dokážu sklamať a nedokážu odpúšťať. Keby sme len chceli počuť, čo povedala Ježišova Matka pri svadbe v Káne Galilejskej družbom: „Urobte všetko, čo vám Ježiš prikáže...“

A nakoniec ešte jednu perličku zo súdnej rozvodovej siene. Ona tvrdí, že k svojmu manželovi pocítila neprekonateľný odpor. Kedy? V okamihu, keď ju chcel pobožkať a mal v kútiku úst odrobinku z tvarohu. Vtedy ho znenávidela neprekonateľne. Poviete si, či je

to vôbec možné? Nielen možné, ale skutočne sa to aj stalo. Starší manželia hovoria, že mladí nemajú dosť síl, aby v manželskom raji zniesli všetko to, čo my sme ako samozrejmosť prehliadali. Na sto uzatvorených manželstiev sa päťdesiat rozvedie. Kto tým trpí najviac? Kde je vina? Príde čas nášho lúčenia. Nedá mi to. Znova musím opakovať slová svätého Pavla, a to pomaly. Dávajte pozor, spytujte si svoje svedomie. „Robte aj naďalej to, čo ste sa odo mňa naučili, čo ste odo mňa prevzali, čo ste videli a počuli.“

Ak budete toto môcť naozaj svojim deťom riecť, bude tu nádej, že ste svoje deti dobre pripravili na ich budúci rodinný život plný taktu, vzájomného porozumenia, nehy a jemnosti. Amen. *Mgr. Ján Biroš*

snímka: Martin Magda

Jubileum rodín Rožňavskej diecézy v Krompachoch

V nedeľu 27. decembra 2015 boli pozvané všetky rodiny Rožňavskej diecézy do farského kostola sv. Jána, apoštola a evanjelistu v Krompachoch na slávenie Jubilea rodiny.

Sv. bránu farského kostola sv. Jána, apoštola a evanjelistu požehnal a otvoril rožňavský diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik.

V priebehu slávnostnej sv. omše otec biskup požehnal dve súsošia Sv. rodiny. Jedno súsošie Sv. rodiny bude putovať po rodinách krompáskej farnosti.

Drahí čitatelia, ponúkame vám z tejto slávnosti homíliu Mons. Stanislava Stolárika, rožňavského biskupa.

Drahí bratia a sestry, dnes môžeme prežívať jeden obrovský deň, a to v tom zmysle, že znova ďakujeme Svätému Otcovi Františkovi za dar jubilea rodiny a v tejto chvíli, keď sa tu v Krompachoch v rámci Rožňavskej diecézy stretávame, aby sme toto jubileum oslávili, uvedomme si naozaj v tejto chvíli, že na tej veľkej mape sveta, na tej veľkej mape cirkevného sveta, tam je aj toto miesto. Ale nie sme sami, my sme dnes spojení zo všetkými tými mestami a predovšetkým so Svätým Otcom v Ríme. Sme spojení so všetkými, ktorí slávia jubileum rodiny. Je to veľká vec a naozaj si v tejto chvíli uvedomme, že neexistuje pred Bohom nikto, kto by bol kdesi celkom na boku. Veď on si našiel Máriu tam kdesi na okraji Rímskej ríše, na okraji ľudskej civilizácie, v Nazarete, ktoré podľa niektorých exegétov malo vtedy šesťdesiat obyvateľov. Pán Boh si ju tam našiel a Pán Boh si ju vyvolil za Matku Božieho Syna. A teda aj my sme dnes na tejto mape kresťanského sveta. Nie preto, žeby sme doteraz na tejto mape neboli, ale je to teraz. My sme nezačali včera, predvčera, ale tu, ako mi bolo aj na Mestskom úrade spomenuté, tu jedna veľká história, tu je na

čom stavať, tu sú kresťanské korene a na nich je možné budovať ďalej. A dnes, keď sme tu takto spolu, rozumejme to tiež ako také povzbudenie pokračovať v týchto snahách. V tomto nadšení áno oplatí sa, má to zmysel. Preto som vám napísal v pastierskom liste o tom malom dievčatku, ktoré uvidelo čerešne na strome a nemohlo ich dosiahnuť, zavolala si preto otecka. A otec plný lásky zodvihol túto dcéru na svoje chlupaté rameno, vyzdvihol ju a ona už vlastnými rúčkami si mohla trhať tieto sladké čerešne a potom ich jesť.

To je tá sila rodín, to je to pozdvihnutie, to je to dvíhanie, lebo bola tu pomoc, nebola tu rezignácia, taká nejaká beznádej ako poznáme myslím, že je to Ezopova bájka, keď sa líška natahuje za hroznom, lebo počula, že je sladké a nie a nie dosiahnuť toto hrozno a keď videla, že jej sily nestačia, neprivolala si pomoc, ale jednoducho povedala: „Aj sa neoplatí siahnuť po tom hrozne, lebo je kyslé.“

Človek môže rezignovať, môže hľadať pomoc. A my hľadáme pomoc a máme túto oporu, oporu v Bohu, ale my sme veľmi stručne chceli povedať niečo o rodine, dovolil by som si to tak povedať.

Rodina rovná sa budúcnosť.

Celkom jednoducho. Nie také boli civilizácie, ktoré toto neporozumejú, dodnes ich obdivujeme a tlačia sa o nich knihy aj píšú a nie sú, lebo zničili rody a skončili, ale tam kde je rodina, tam je budúcnosť. A my dnes dostávame ešte väčší dar v tomto roku milosrdenstva, práve tejto duchovnej opory, keď môžeme počas celého jubilejného roka ešte aj zvlášť prežívať Božiu lásku, lásku Svätej rodiny, ale na lásku Trojediného Boha, ktorá sa na nás vylieva a túto lásku v plnej miere prežívať a z nej čerpať. Znova sa vrátim k tomu úsmevnému postrehu pápeža Františka, keď hovorí, že ani jedna rodina neprechádza len nejakými jasnými dňami, to vieme všetci veľmi dobre. Svätý Otec nám nič nové nepovedal, preto povedal nahlas, že sú aj škriepky, ale práve v tejto sile znovu zmierenia sa a sile znovu vnímania, veď vedľa nás sú deti a tie potrebujú oporu, tie potrebujú zázemie. Znova táto rodina drží spolu a stáva sa oporou pre tých, ktorých Boh položil do tejto rodiny, pre ten najvzácnejší poklad, pre deti. Ak ste ráno počúvali rádio Lumen, jeden z príkladov bol veľmi krásny. Keď malý vnúčik ponabíjal do starého stola klince, samozrejme, urobili sme tak ne jeden a neraz vo svojom živote, že sme ponabíjali klince tam, kde nebolo treba, začal dedko tento zranený stôl opravovať. Tak po vyťahovaní klinca, zahladil diery a vtedy ten vnúčik, dívajúc sa na to a poznačený dnešnou dobou, sa ho pýtal: „Dedko, a to si nemohol ten stôl vyhodit' a kúpiť si druhý? Ty sa tu toľko babreš a plepeš s týmto stolom, veď je to stôl už ozaj len na vyhodenie a spálenie.“ A tento

snímka: Martin Magda

dedko povedal vtedy svojmu vnúčikovi takú veľmi múdru vetu: „Vieš čo, chlapče môj, pri tom stole sedával môj dedo, môj otec. Tento stôl, to nie je len drevo. My sme sa už naučili, že k stolu ideme jesť a chvála Bohu, že máme čo jesť. Ale k stolu sa ide stolovať, k stolu sa ide, lebo sa tam stretáva rodina a ak stôl v rodine funguje, aj rodina funguje. Ale každý si len pochyť v ktorom čase chce, lebo mu to tak vychádza a ani v nedeľu sa rodina nestretne pri bielom stole, tak ten stôl sa rozpadne a treba ho spáliť, lebo sme už v takom čase, že veci sa neopravujú, veci sa vyhadzujú, veci sa vymenia. Teda ak je v manželstve nejaký problém, načo ho riešiť, načo prehltnúť, načo si odpúšťať? Treba sa zbaviť, možno manželky, možno manžela a nájsť si lepší typ. Čo sa tým vyrieši? To je ďalšie nešťastie, ktoré vstúpi do rodiny. A preto chcem vám všetkým, otcovia a mamy, dedkovia a babky, tak ako som to napísal v liste, poďakovať za vašu

vytrvalosť, za to, že hľadáte vždy aj cestu zmiernenia, aj keď je to niekedy možno náročné. Ale postupom času prichádzate na to, že vytrvať v manželstve, vytrvať v kňazstve to je z najpresvedčivejších argumentov, že táto cesta stála za to a mala význam. A vám, Krompašanom, chcem poďakovať aj za túto obeť ozaj toho rodinného spoločenstva, vašej podpory biskupov, keď ste nás sprevádzali na ceste do Ríma Ad limina apostolorum Svätému Otcovi, lebo ste museli ešte v Budapešti o tretej v noci ostať ďalej a priniesli ste aj túto obeť. A dnes som tu. Nech aj to je taká satisfakcia. Aj tento Boží chrám ako jubilejný v Roku milosrdenstva nech je odpoveďou na vašu obeť, s ktorou sa bolo treba vyrovnáť. A vy ste to obetovali aj za nás, aj za našu službu.

Áno, hľadáme vždy tieto spôsoby a cesty vzájomnej podpory a vzájomného povzbudzovania sa a hľadáme aj to všetko krásne a dobré, čo je, čo bolo a tešíme

sa na to, pochopiteľne, čo bude. Vnímame tie mnohé prejavy núdze tomuto času, aj sedemnásteho januára sa chceme so Sätým Otcom aj s celou cirkvou spojiť v nedeľu migrantov. Je to citlivá otázka, neexistuje nejaké čiernobiele riešenie, ale aj svätá rodina bola rodinou migrantov, museli tiež utekať do Egypta. Prežili aj túto úzkosť. Ale my chceme aj v tomto Roku milosrdenstva konať skutky telesného aj duchovného milosrdenstva a tak chceme sa oboznamovať s tým, čo nám je nielen ponúkané, ale čo sa aj od nás očakáva, že to budeme robiť. A tak chcem vysloviť ďalšie poďakovania, ktoré sa udiali.

Poďakovania za podporu stretnutia mládeže v Poprade P 15, čo už bola príprava na Krakov v júli 2016 – celosvetové stretnutie mládeže. Pochod za život v Bratislave, kde do stotisíc ľudí deklarovalo svoj postoj k životu, ale aj postoj k životu v rodine. Chcem vám poďakovať všetkým aj za dôstojné rozlúčenie sa s otcom biskupom Filom aj jeho

predchodcom. Za jeho sprevádzanie do večnosti, za modlitby, za obety. Aj za moje prijatie v tejto diecéze chcem poďakovať. To je tiež prejav takej sily rodinného spoločenstva. A stále cítime, že to nás dvíha, tak ako ten otec dvíhol to dievčatko, tak aj toto nás dvíha a je možné do týchto chrámov prichádzať, aby sme cítili práve to pozdvihnutie. A cítime, že tu rodinu vytvárame naozaj my všetci. A do tejto rodine patríme my všetci, aj tí, čo chodia pravidelne do kostola, ale aj tí, čo nechodia, aj hladajúci, aj pýtajúci sa, aj všetci ďalší, ktorí možno ešte ani nevedia, že už sú na tejto ceste a kladú si tieto základné existenciálne otázky. A naši chorí, slabí, poznačení vekom a kolík ďalší vystavení rôznym núdzam súčasnej doby. Znova a znova prežívajú a prežívame spolu s nimi to potrebné, čo im má byť na pomoci.

A tak, milí bratia a sestry, keď dnes sa tu stretávame, zároveň si uvedomme, že čaká nás ešte jedna návšteva v celej diecéze. Návšteva relikvie svätého Jána Pavla II. Navštívil Rožňavu 13. septembra 2003. Mohol navštíviť len centrum diecézy, ale skrze túto relikviu svojej krvi navštívi teraz každý jeden kostol našej diecézy. A my môžeme pri týchto pobožnostiach prijatie jeho relikvie znova a znova prosiť v Roku milosrdenstva. Prosit tohto pápeža milosrdenstva za požehnanie našich rodín i našej diecéznej rodiny. A keby som vám chcel okrem všeličoho ďalšieho potrebného popriať aj niečo do nového roka, tak len zopakujem to, čo som povedal na štvrtú adventnú nedeľu. Išlo to ráno aj v rádiu Lumen. O malej dievčinke, šikovnej prváčke, ktorá mala vyriešiť nejakú úlohu a tak jej povedali: „No, keď vyriešiš

snímka: Martin Magda

túto úlohu, splníme ti šesť želaní.“ Nevieť prečo šesť, nie sedem, ale šesť ich bolo. No a táto dievčinka, keďže je šikovná prváčka, raz dva to vyriešila a teraz prišlo na rad splnenie tých šesť želaní. Čo by si priala. A, samozrejme, v rodine bolo také napätie, že čo začne vymýšľať taká prváčka. A ona vtedy povedala toľko: „Ja by som chcela mať šesť takých dedkov, ako je ten môj.“ Keď som toto počul, tak som bol „namätko“. Musel byť „namätko“ aj ten dedko, keď to počul, že jeho vnučka si nezačala vymýšľať v tej chvíli všelijaké hlúposti, ale si zapriala šesť takých dedkov. No môže byť niečo krajšie? A tak aj ja prajem, drahí otcovia a mamy, dedkovia a babky, aby aj vaše deti, aj vaši synovia a dcéry, vnúcatá, vám tiež prejavili takú lásku. Keby mali silu a povedali to aj nahlas, keď už to majú aj vo svojom srdci. A samozrejme, že mnohí sa mohli

pýtať, no ktovie dokedy tomuto dievčatku to tak vydrží, že by tak hovorilo. No dovtedy, pokiaľ bude v sebe žiť vzťah ku svojim drahým. Dovtedy to v nej bude. A to môžeme povedať aj o našom vzťahu k Bohu. Dovtedy ten náš vzťah k Bohu bude taký, pokiaľ ho budeme v sebe žiť. Dovtedy bude aj náš vzťah k rodine taký, pokiaľ sa nenecháme pobalamutiť rôznymi ideológiami, ktoré chcú rozbiť rodinu a obrať nás o budúcnosť. Lebo znova si zapamätaj, rodina rovná sa budúcnosť. A keď aj požehnám túto sochu Svätej rodiny, nech je pamätníkom týchto chvíľ, ale aj pamätníkom daru, ktorý sme dostali od Boha - dar rodiny. To nie je výmysel človeka, to je dar od Boha. A tento dar ako krehký dar v hlinenej nádobe naďalej opatrujme a prosme Svätú rodinu, aby nám pomáhala v tomto slachetnom úsilí. Amen.

pripravili: Bc. M. Gondová a M. Magda

Zomrel salezián Don Anton Srholec

V Bratislave 7. januára v ranných hodinách zomrel kňaz salezián Don Anton Srholec, SDB. Do večnosti odišiel vo veku 86 rokov. Anton Srholec zomrel po 68 rokoch rehoľného života, z ktorých 45 bol kňazom. Posledné mesiace prežíval vážne onkologické ochorenie, ktorému napokon podľahol.

Profil Antona Srholca

Kňaz, salezián, charitatívny pracovník, spisovateľ a trpiteľ za vieru Anton Srholec sa narodil 12. júna 1929 v Skalici. Pochádzal zo siedmich detí. Jeho rodičia boli maloroľníci. V roku 1944 ako 15-ročný prišiel prvý raz do saleziánskeho domu v Šaštíne. V máji 1946 napísal v Šaštíne svoju žiadosť o vstup do noviciátu saleziánskej rehole. Mal hneď jasný cieľ – chcel slúžiť Bohu a mládeži. Po absolvovaní noviciátu zložil v Hronskom (vtedy Svätom) Beňadiku 9. augusta 1947 svoje prvé rehoľné sľuby. Skladal ich na tri roky, ale kým sa toto obdobie skončilo, v noci z 13. na 14. apríla 1950 sa odohrala barbarská noc, keď komunistický režim zrušil mužské rehole. Tak sa aj on dostal do internačného tábora v Podolínci. Odtiaľ ho, keďže patril medzi najmladších, poslali domov. O niekoľko mesiacov, 9. apríla 1951, bol aj on účastníkom tretej výpravy pod vedením Titusa Zemana, ktorá tajne mierila cez rieku Moravu za hranice. Kvôli veľmi rozvodnenej rieke sa však prechod nepodaril a účastníkov v nasledujúcich dňoch pochytila štátna moc. Anton Srholec bol zatknutý 13. apríla 1951 a väznený v Leopoldove. Ako dvadsaťvaročný bol odsúdený v procese Titusa Zemana a spoločníkov 22. februára 1952 v Bratislave na dvanásť rokov za trestný čin pokusu o nepovolené prekročenie štátnych hraníc. Vo väzení strávil desať rokov, z toho prevažnú časť v uránových baniach v Jáchymove. O svojej tamjšej skúsenosti neskôr napísal: „Denne sme zápasili o holé prežitie. Keď som pri odstrelе horniny, v závale alebo pri havárii doslova o vlások unikal smrti, prežíval som radosť z nového narodenia. Skoro denne som sa delil s priateľmi o podobné šťastie a posilňoval som v sebe nádej, že Boh má aj s nami svoje plány.“ Z väzenia ho prepustili 9. mája 1960.

Anton Srholec sa zamestnal ako robotník na stavbách, v továrni na výrobu betónových prefabrikátov a neskôr pri vysokých peciach v ostravských oceliarniach. Tajne popritom študoval teológiu, ba v Ostrave si urobil aj štátnu skúšku z anglického a nemeckého jazyka. Dvakrát sa márne snažil prihlásiť sa do kňazského seminára v Bratislave. Ako salezián zložil svoje večné rehoľné sľuby tajne 9. augusta 1964. V roku 1969 sa dostal na tri mesiace do Talianska. Pobyt si predĺžil na jeden rok a na Pápežskej saleziánskej univerzite v Turíne dokončil teologické štúdiá. Za kňaza ho vysvätil dnes už blahoslavený pápež Pavol VI. v Ríme 17. mája 1970. Ako novokňaz sa Anton Srholec vrátil domov, pretože chcel byť užitočný vo vlasti pre Cirkev aj pre národ. Zamestnal sa ako kostolník v Blumentálskom kostole v Bratislave, kde mu neskôr tamojší dekan vybavil štátny súhlas pre kňazskú službu. A tak sa celkom vložil do pastoračnej služby. Kládol dôraz na kázne, na kultúru slova a venoval sa najmä mladým. Pre jeho aktivitu s mládežou ho Štátna bezpečnosť neprestajne sledovala a docieľila, že v roku 1974 bol preložený mimo Bratislavu, do farnosti Pernek na Záhorí. Aj tam za ním prichádzalo veľa veriacich i niektorí tajní saleziáni. Z Perneka ho po troch rokoch preložili do Veľkého Zálužia a nakoniec v roku 1982 do Záhorskej Vsi. Počas slávnosti na Velehrade 7. júla 1985 zorganizoval mládežnícky program, a to bol asi posledný dôvod na to, že 7. októbra 1985 mu komunistická moc odobrala štátny súhlas pre duchovnú správu. Mal už 56 rokov. Štyri roky pred dôchodkom pracoval ako robotník v sklade, najprv v ružinovskej nemocnici v Bratislave a potom v Doprastave. V duchovnej činnosti sa usiloval presadzovať „model dynamického duchovného pastiera, ktorý nie je v službe len veriacim, ale všetkým občanom“, napísal o ňom v Lexikóne katolíckych kňazských osobností Slovenska filozof Ján Letz.

Po nežnej revolúcii, keď ho ani diecéza nezapojili do pastorácie, využil priestor novonadobudnutej slobody na rozvíjanie sociálnych i pastoračných aktivít pre ľudí na pokraji spoločnosti a Cirkvi. Ako dôchodca stal sa činným aj v Slovenskom helsinskom výbore na ochranu ľudských práv, bol členom rady Konta nádeje a tiež členom Konfederácie politických väzňov, ktorej bol istý čas aj čestným predsedom. V roku 1995 zriadil v Bratislave-Podunajských Biskupiciach útulok pre bezdomovcov pod názvom RESOTY a stal sa jeho správcom.

Ako publicista prispieval do rôznych samizdatov už počas komunizmu a v období slobody do viacerých periodík. Spomedzi jeho publikácií treba uviesť spomienky na obdobie väzenia Svedectvo z hlbín jáchymovských lágrov

z roku 1991, jeho meditácie uverejňované v Katolíckych novinách v rokoch 1989 – 1990 a publikované v roku 1995 ako každodenné zamyslenia či výber z jeho denníkov vydaný v roku 1999 pod názvom Ako čerstvý chlieb.

Na sklonku svojho života prežíval Anton Srholec rastúcu vďačnosť. Pri svojej 85-ke v júni 2014 priateľom napísal: „V živote som si toho veľa nenavyberal. Okrem pár maľučkostí, čo nestoja za reč. Všetko to hlavné som dostal a všetko dôležité mi bolo dané. (...) Dnešný deň je vďakou za život, slávnosťou nášho priateľstva, spomienka na tých, čo nás predišli. Ďakujem Vám za účasť na mojej ceste.“

V poslednom roku svojho života Anton Srholec prežíval utrpenie spojené s onkologickým ochorením, ale úsmev a chuť zápasit s ťažkosťami života ho neopustili.

Ocenenia Antona Srholca (bez nároku na úplnosť):

V júni 1999 mu Trnavská univerzita v Trnave udelila titul Dr. h. c. za prácu v sociálnej sfére.

V septembri 1999 mu mesto Skalica udelilo čestné občianstvo mesta.

V októbri 1999 dostal Cenu kardinála Königa ako ocenenie za prácu pre vieru a slobodu.

V rokoch 1995, 1999, 2002 a 2003 bol laureátom, v roku 2001 hlavným laureátom ocenenia Dar roka od Slovenskej humanitnej rady.

V roku 2003 mu prezident Rudolf Schuster prepožičal štátne vyznamenanie Rad Ľudovíta Štúra II. triedy.

V roku 2004 mu Ústredie slovenskej kresťanskej inteligencie udelilo cyrilometodskú medailu.

Za rok 2014 mu bolo udelené Krištáľové krídlo – mimoriadna cena za celoživotné dielo.

V roku 2015 mu Rakúsko udelilo Veľkú cenu Leopolda Kunschaka za prácu v sociálnej oblasti a aktivitu v oblasti ľudských práv počas komunistického režimu.

V novembri 2015 mu Aliancia Fair-play a občianske združenie Via Iuris udelili ocenenie Biela vrana za dlhodobý prínos.

Rastislav Hamráček, SDB

Rozhovor

Don Anton Srholec

Ešte 26. marca v roku 2006 zavítal do našej farnosti Don Anton Srholec, SDB. Pri tejto príležitosti sme ho poprosili o rozhovor.

Čo Vás priviedlo do našej farnosti?

Už 45 rokov chodievam do Ovčia a do Vítaza. Zakaždým je to návšteva môjho priateľa z väzenia Štefana Balogu z Ovčia. Boli sme spolu vo väzení, spolu sme sa modlievali a snívali o tom, že raz budeme slobodní. Priateľstvo trvá a je tak ukuté, že trvá aj cez hranice tzv. smrti - on nás už opustil, jeho deti našli vo mne priateľa a ja v nich. Vďaka tejto rodine som sa dostal do Ovčia. Potom tuná z Vítaza som bol vo väzení s pánom Jánom Blizmanom. To sú priateľstvá ukuté nielen pod tlakom veľkého odlúčenia, izolácie, deprivácie a komunistických trestov, ale ešte

aj tam bolo pozitívne to, čo nás hrialo – spoločná viera v dobro, v lásku, v pravdu, v spravodlivosť.

Odkiaľ pochádzate a kde pôsobíte?

Ja pochádzam z druhého konca republiky zo Skalice, Je to staré kráľovské mesto. Pochádzam z chudobnej rodiny, bolo nás sedem detí. Študoval som v Šaštíne u saleziánov. Tam som vstúpil do rehole. Ako študenta a ešte len kandidáta na teológiu ma hneď po maturite zatvorili za to, že som odmietol vstúpiť do už komunistami riadeného seminára a chcel som utiecť za hranice. Za to som dostal 12 rokov väzenia. 10 rokov som si odsedel - tam so stretol práve

týchto vzácných ľudí, s ktorými som nadviazal priateľstvo. Teraz žijem v Bratislave ako dôchodca. Mám už 77 rokov. Venujem sa v dobe, keď sa nám zopsul život a v mestách v bytoch majú ľudia psov a starajú sa o psov, tak ja sa starám o skupinu bezdomovcov. Nazýva sa to resocializačná komunita a má dva stupne: tí, čo k nám chodia z ulice - dostanú u nás jedlo, oblečenie, osprchujeme ich, očistíme, prípadne im urobíme dezinfekciu. Majú u nás spoločnosť. Zafajčia si a niekedy sa pomodlíme a zaspievame. Máme veľmi pekné pesničky upravené pre nás, bezdomovcov. Druhí, asi 60-ti, bývajú pod našou strechou,

sú ako moja veľká komunita. Je to niečo ako pokus urobiť rehoľu, ktorá žije v inom, v zmenenom svete, rehoľu, ktorá nemá písané pravidlá, ale zachováva až príliš horlivo staré čnosti. Sme takí chudobní, že niekedy nemáme ani na cigarety. Sú to samí chlapi a ja som mal strach, že tam bude problém so ženami. Je to pokus o taký postmoderný vzor rehoľného života, kde pod jednou strechou v skromných podmienkach žijú všelijakí ranení, chorí, opustení a frustrovaní muži. My nemáme nijakú inštitúciu, nijakú organizáciu, nijaké upratovanie, všetko si robíme sami a žijeme a prežívame v skromných podmienkach. Je to taký môj dar veľkému mestu, kde tento fenomén marginalizovaných ľudí rastie, starám sa o nich, aby neboli na uliciach. Keď sú títo ľudia bez dozoru a bez toho základného, čo človek potrebuje na prežitie, tak sa často už v zúfalej situácii uchýlia k novým formám teroru a násillia – ku krádežiam, prepadaniam a ohrozovaniu druhých ľudí, znečisťovaniu prostredia a podobne. U nás je to spojené s výchovou. Takže je to taká služba tomuto mestu. Každý týždeň tam mám sv. omšu. Väčšinou k nám chodia naši rómski chlapi a dievčatá. Medzi bezdomovcami je viac nábožných ako medzi miliónármi. Bezdomovci sú menším nebezpečenstvom pre našu spoločnosť ako miliónári alebo veľkí zbohatlíci; bezdomovci žijú ako myšičky jednoducho a skromne, neohrozujú a uskromnia sa. Aspoň podľa toho, ako ich vidím ja, ako žijú u mňa; kým veľmi bohatí ľudia rozhadzujú, ničia, devastujú, sú proti ekológii, ekonómii a aj proti Pánu Bohu.

snímka: Martin Magda

Napriek Vašej ťažkej práci s bezdomovcami máte s nimi aj veselšie zážitky?

Najveselší zážitok je ten, keď sa ma ľudia pýtajú, či som ich naučil sa modliť. A ja im hovorím, že naopak, oni mňa naučili hrešiť. Človek je produktom takého prostredia, v ktorom žije. Hovorím im: „V tomto dome môžem kričať iba ja.“ Po 15-tich rokoch mi tam jeden zasprejoval bielu stenu na chodbe. Taký krik som na neho spustil a vyhodil som ho von: „Ty mi v dome takéto svinstvo robiť nebudeš a hotovo!“ Počas 15-tich rokov mi tam nikto vedome nerobil okno, nedevastoval. To, že si vypijeme, že sa občas pošuchá-

me, to patrí do každej lepšej rodiny. Musíme na nich dávať pozor. Je to ťažká vzorka v tom, že sú to už starí ľudia a sú takí sklerotizovaní, že sa už ťažko naučia dobrým návykom. Sú to chlapi, ktorí vyšli z detských domovov a „prepadli v site“ uplatnenia sa v živote, tak to tam nejako držím, udržujem a povzbudzujem. Niečo musíme nechať aj na Božie milosrdenstvo. Pán Ježiš mal len 12 slušných, židovských, nábožných chlapov a aj tak sa v jednom sklamal, takže isté percento je riziko, ktoré podstupujeme. Poznám veľmi dobre veriace rodiny, ktoré nemali veľa detí a stačí, že im jeden, dvaja začnú drogovať a vykrádať rodinu a

majú s ním toľko problémov. Takže ja to riziko beriem, podstupujem a nejako nedramatizujem, ani svoju prácu. Ja ich nechcem robiť na môj obraz, lebo každý je stvorený taký, aký je a každý má svoje dejiny; neželal by som si, keby ma niekto nútil do baletu, keď na to nemám. Ja ich nebudem nútiť do náboženského života a tej formy, ktorú ja praktizujem alebo mám rád. Pri mne sa stávajú lepšími, aj keď do kostola nejdú alebo neprídu na sv. omšu, ktorú majú v dome. Keď sa im nechce, ja ich k tomu nenútim. Pre mňa znamená nechať človeka slobodného. Nenútiť ho do niečoho je cennejšie, ako nasilu niekde nahnať ľudí, aby manifestovali za niečo, čo nemajú vo svojom srdci.

Som nádejou pre kresťanské ženy v Bratislave. Sú ženy, ktoré majú manželov, ktorí frflú, sú nespokojní, kritizujú, tak ja im môžem urobiť tú láskavosť, že tých mužov beriem na školenie. Pošlú ich ku mne na školenie a vrátia sa domov premenení. Konkurujeme všetkým reštauráciám v Bratislave. Všade ceny stúpajú a u nás je obed za 5 korún. Už je to zhruba taká naša stála klientela. Za všetko si musia zaplatiť. Týmto ľuďom, ak dáte niečo zadarmo, tak to zneužívajú. Keď im dáte voľný chlieb alebo dobré zákusky, tak trocha odhryznú a hodia do kontajnera, zoberú druhý kúsok, zas odhryznú a znovu vyhodia do kontajnera. Ja to nemám rád. Sú to ľudia, ktorí nie sú navyknutí od malička, že každú kôrku dojeme alebo hodíme sliedkam. Oni túto cenu nepoznajú, preto tí dochádzajúci musia za každú službu platiť. U mňa za 80 korún majú škatuľku cigariet, dve pívá, „hotel“, kde môžu bývať, koľko chcú. Keby doma manželka na

snímka: Martin Magda

vás veľa kričala, povedzte: „Nekrič na mňa, idem k Srholcovi. Tam si to pekne zaplatím a nikto na mňa kričať nebude.“

Čo by ste zaželi našim veriaciom a čitateľom Spektra?

Prežívame veľmi bolestnú transformáciu nášho života. Najviac to cítime v oblasti bývania, obliekania, techniky, technológie, elektroniky. Budeme musieť podstúpiť aj dosť bolestnú transformáciu v našom náboženskom živote. Pokánie alebo svätopôstna doba, to je veľmi málo o pôste. Aj my kňazi sme málo vypostení, aspoň na nás veľký pôst nevidieť. Veľmi mu neublížime a nepomôže nám to. Mal som jedného príbuzného. Na Popolcovú stred predtým, než prijal popolec, dofajčil poslednú cigaretu, odložil ich a keď počul „Aleluja“, už mal cigarety a znova si pripálil. To bolo jeho pokánie, jeho pôst. Páči sa mi to, že aspoň tých 40 dní vydržal bez fajčenia, lepšie by bolo, keby to nechal definitívne.

Už nehovoríme pôstna doba, ale doba pokánia. Nové formy pokánia sú tu – ako som pred chvíľkou počul – prijali sme dieťa a staráme sa oň. To je krásna forma pokánia. Pán Boh nám dal dieťa, aby sme ho prijali a staráme sa oňho. To je najkrajšie celoživotné pokánie, lebo deti vychovávajú ľudí a dobre a tvrdo ich vychovávajú. V našej katolíckej nábožnosti, v našom pokání by sme mali zakomponovať boj proti fajčeniu. Veriaci ľudia by nemali fajčiť. Najkrajšie v pôste je to, že mládež presvedčíme, že je to veľmi škodlivé, je to proti Pánu Bohu a to sa nesmie robiť. Alebo zakomponovať odvahu zobrať zodpovednosť nielen za seba. Tu som počul, že vyhorel nejaký dom – príde celá dedina, zmobilizujú sa a postaví mu strechu nad hlavou. To je také krásne pokánie, teda, ak by sme to slovo používali, je to fantastické gesto solidarítosti s niekým, kto je v núdzi, solidarítosť s trpiacimi, dotýka sa nás utrpenie

druhých ľudí. Beriem na seba zodpovednosť a „hasím aj to, čo ma nepáli“ a kladiem na stôl národa niečo. Zaujímame sa o to, podporujeme to, prípadne pôjdeme aj voliť, aj keď nevolíme anjelov, ale pôjdeme, aby sme predišli (neviem čomu). Zdá sa nám to oveľa bližšie tomu nášmu snu a nášmu kresťanskému chápaniu sveta ako tí druhí, ktorí sú tam len preto, aby získali moc a peniaze. Pokánie ako dar, teda solidárnosť s trpiacim Ježišom, byť solidárni s trpiacimi ľuďmi, ktorí žijú okolo nás. Vidím veľké rezervy v tom, že naši veriaci sú málo vzdelaní. Mám na to príklad: cirkev im dá základnú školu. Kostol, to je základná škola. V základnej škole je dôležitá dochádzka, kniha a autorita učiteľa. Ale už nám dospievajú veriaci ľudia. Kto im dá vysokoškolské vzdelanie? Najprv sú to tí jednotlivci, ktorí majú odvahu a vzdelávajú sa, čítajú a angažujú sa – nadšenci. Toto je prototyp toho, akí by sme mali byť kresťanmi: to Ježišovo poslanstvo neponesie len profesionálny človek na to určený a za to platený, ale ponosí ho všetci ľudia; profesionálny človek bude koordinovať tieto sily a integrovať do spoločného. A aj my kresťania uveríme, že bohoslužba – to nie je len ísť do kostola a prijať sväté sviatosti, ale bohoslužba je služba životu, ktorý je okolo mňa. Preto pokladám za veľmi dôležité a bola by to aj krásna forma pokánia, keby sme prijali ekologické zákony, rešpektovali a povýšili ich. To sú zákony Božie – chrániť prírodu a čistý vzduch, skromne žiť, menej alkoholu a viacej bylinkového čaju. Toto želám všetkým sestram a bratom vo farnosti Víťaz.

rozhovor pripravil M. Magda

ustrašná snímka: Martin Magda

Kresťanstvo a jeho symboly likviduje nielen Islamský štát v Sýrii, ale potichu sa už likvidujú v celej Európe

Protestantský kostol v nemeckom Oberhausene odstráni kresťanské symboly, kríže, sväté obrázky a výzdobu oltára, aby neurážali moslimských utečencov a ich vieru počas pobytu v kostole. Mesto rozhodlo, že budova kostola sa použije na ubytovanie cca 50 utečencov. Pred vchod kostola umiestnia ToiToi búdky, na mieste bude vybudovaná aj umyváreň a utečenci budú mať samozrejme zaistené stravovanie zdarma, pretože priamo pred kostolom vybudujú moslimskú vývarovňu.

Zaujímavý je v tejto súvislosti výrok prvej lesbickej biskupky švédskej cirkvi Seamen, ktorá navrhla, aby v Štokholme odstránili z kostolov všetky kríže kvôli utečencom a zároveň, aby v kostoloch bol označený smer, kde leží Mekka. Zdôraznila, že kostoly vo Švédsku by mali mať charakter viac

letiskových hál než kresťanských svätostánkov, pretože na letiskách vo Švédsku sú smerovky, ktoré navádzajú moslimov k modlitebniam v letiskových halách. Takže by tieto smerovky mali byť aj v kostoloch!

V Nemecku a v iných krajinách dochádza k fašizujúcim trendom, keď nájomcovia bytov dostávajú príkazy vystahovania, aby zriadovateľ sociálneho bývania mohol do bytu nastahovať migrantov. Ale týka sa to aj hotelov a lyžiarskych rezortov. Kresťanstvo a jeho symboly likviduje nielen Islamský štát v Sýrii, ale potichu sa už likvidujú v celej Európe. Čo s tým budeme robiť ako Európania? Budeme sa prizerať? Hovoriť, že sa nás to zatiaľ ešte netýka? Že zatiaľ je to len problém Nemcov „za kopčekmi“?

Islam je blízko, tak blízko, že už môžete vidieť spoza tých „kopčekov“ špice nemeckých minaretov. A kto v tejto kriticknej situácii zostane mlčať, bude musieť už mlčať navždy.

ZDROJ: hlavnespravy.sk

Je čas! ...znežniť milosrdenstva obrazom...

Pavol Országh Hviezdoslav nám vo svojich Krvavých sonetoch ako nalievajú prosbu zveruje toto svoje prorocké videnie:

— *A keď sa toto peklo vyvzteká,
či ozaj nastúpi zmier, pokoj neba?
Nenávisť ovládze-li sama seba,
z nástrahy zrodí-li sa bezpeka*

*a pravda sadne za stôl odveká?
Bude-li právo všetkých právom?
chleba
hoj všetkým? Nebude pút? zbraní
treba?
Česť bude práci, tvári človeka?*

*Ten kúpeľ krvi splynie očistením?
Milosrdenstva znežnie obrazom
sebeckosť? pýcha skrotne pokore-
ním?
trojica lásky svitne príkazom...?*

Aj keď sa to na prvý pohľad nezdá, predsa sme priamymi svedkami historických, ba až epochálnych udalostí. Žijeme časy, ktoré smelo môžeme nazvať obdobím striedania resp. výmeny civilizácií. Civilizácia a „kultúra“ konzumu – hoci nabera na obrátkach, predsa len – blíži sa ku svojmu završeniu. Dokonale naplnila svoje poslanie. Svojou amorálnosťou a bezduchou impotenciou požiera sama seba... V Paríži prebieha Klimatická konferencia OSN – „posledná možnosť zachrániť našu planétu“ – ako ju ktosi nazval.

Do tohto zdanlivo bezútešného stavu civilizačnej kultúry, ktorú zvykne nazývať „západnou“ prichádza František – rímsky biskup, pápež a vyhlasuje Svätý rok milosrdenstva. Začali sme ho sláviť, lebo to je jediný správny spôsob, ako nazvať jeho prežívanie, na prvú adventnú nedelu.

Pavol Strauss napísal: „Keď nezhoríme v atómových plameňoch,

zhorme v láske!“ (Za mostom času, 8.6.1983)

Túžba po milosrdenstve, po pokoji, ktorý je položený na pevnom základe, nepodliehajúcom zmenám, náladám a chvíľkovým rozmarom, je jednou z najprirodzenejších požiadaviek človeka vo svojej podstate. Hviezdoslav to nádherne vyjadril vo svojej básni s príslovečným názvom Advent:

*Príd, doba spásy! Čakáme ťa zdávna,
jak otcovia ťa verne čakali,
ba praotcovia ešte žiadali
ťa, dúfajúci, že sa zjaviš slávna:*

*i rozptýliš noc, v svetle neúnavná,
noc rabskej skryše, hrobnej povaly,
odvalíš kameň ťarchy nemalý,
i z prs im skydne mura preohavná;*

*no nedočkali sa ťa — navzdor tomu,
že kajali sa horko, postili,
potili krvou, rvali šat si, vlasy:
zmučení sklesli... Ó, z ich strastí
domu
vychádzajúcim na ich mohyly
lkať, aspoň tým už blesni, doba
spásy!*

A práve milosrdenstvo, túžba po ňom, podopretá Kristovým prísľubom, má byť základnou mierou nás samých, nášho konania, vzťahov, postoja voči svojim blíznym! Pán Ježiš hovorí: „Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6,36) Ale tiež na inom mieste: „Akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám“ (Mt 7,2). Poznáme ešte notoricky známe: „A odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinnikom“ (Mt 6,12).

Myslím, že som bol dosť zmätený informáciou o vlne odporu a odmietnutí kresťanských utečencov zo Sýrie

v niektorých našich „katolíckych“ obciach v Nitrianskeho kraja. Ale tiež „vnútorným problémom“ nás veriacich prijať na svoje plecia spoluzodpovednosť, povedzme že za krst a ohlasovanie evanjelia v našom veľmi blízkom okolí... To všetko zo strachu z toho, že by to mohlo byť aj ináč, ako sme zvyknutí. Zmeny nemáme radi, nechceme ich. Bojíme sa „iného“, bojíme sa „iných“. Preto žijeme tak, že tí „iní“ – ako by tu ani neboli..! Pretriezvel som a porozumel, že sme spokojní s tým čo je, s našim, do vlastného kruhu uzavretým svetom... Jednoducho, je nám dobre tak, ako je... Len „nerušaj...“!

Ako chceme sláviť Vianoce?! Prosím vás, nechystajte voľnú stoličku a prázdny tanier pri štedrovečernom stole, lebo je to klamstvo! Zreflektuj svoju reakciu...; Ak by ti niekto v tej slávnostnej chvíli zaklopal na dvere tvojho domu s prosbou o pomoc či o prijatie...

Všetkým nám to vystavuje pravdivý obraz našej viery a pripravenosti byť „milosrdní, ako je milosrdný náš Otec, ktorý je na nebesiach“... – Bez milosti a priamo do očí!

Zjalovela, skostnatela naša viera...

„Jedným slovom – naše kresťanstvo – uzákonené...“

... ..

kresťanstvo

„zákonom chránené“...

... stuhlo

na mohyly bronzové,

stuhlo v srdciach ľudí na kameň...“

Svätý rok milosrdenstva je pre nás pozvaním pravdivo hľadiť nie len na svoju hriechosť a následne na milosrdného Otca, prosiac o odpustenie, ale aj na svet a ľudí, najmä na tých,

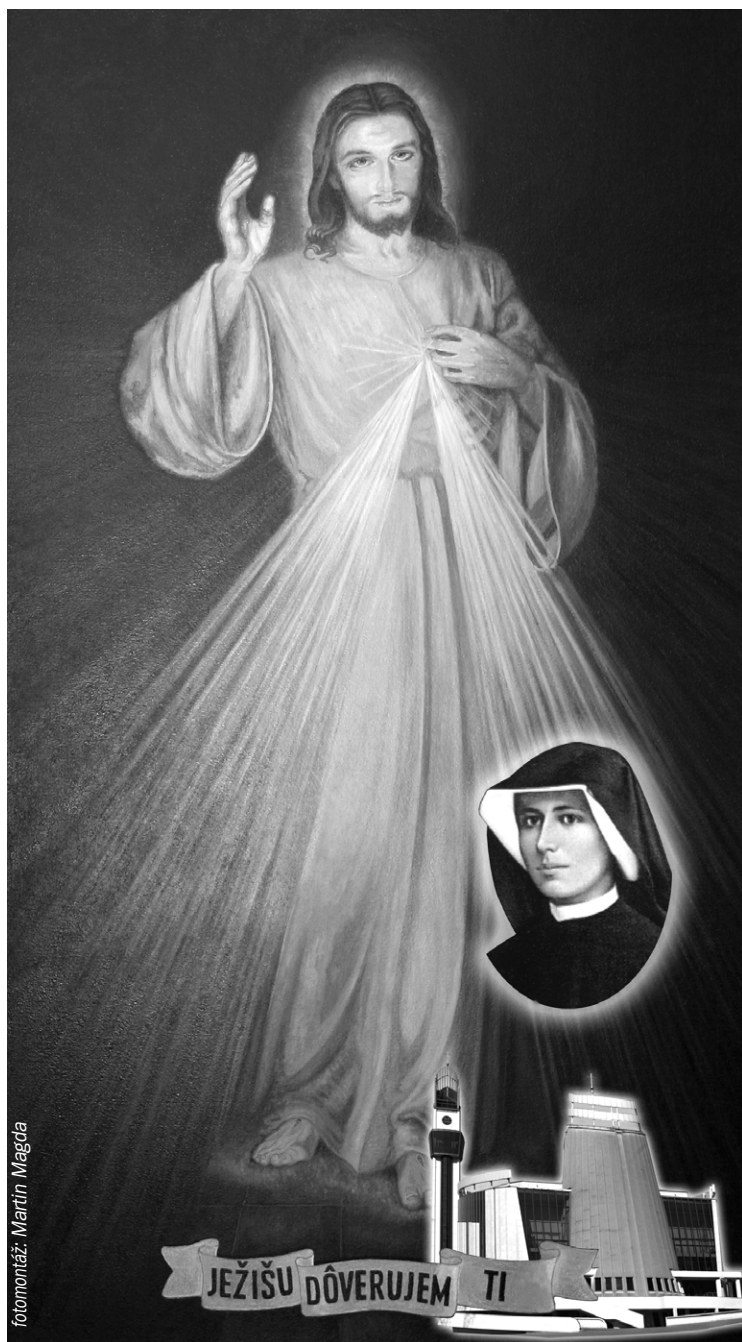
ktorých máme okolo seba. Tiež však na svoju neschopnosť a nechotu byť ako ON... (porov. Lk 6,36)

Je to paradoxné! Veď tým najlepším východiskom pre človeka je spoznať svoju duchovnú rakovinu osobného pohodlia a nechoty dať sa formovať Ježišom Kristom... Tu treba začať.

Nebojme sa opustiť a ak treba tak aj búrať predsudky a vysnívané, nereálne predstavy o našom živote a poriadku v ňom! Spomeňme si na Zacheja, hlavného mýtnika, čo sa uňho dialo, keď ho navštívil Ježiš: „Ale Zachej vstal a povedal Pánovi: „Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným a ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne.“ Ježiš mu povedal: „Dnes prišla spása do tohoto domu. Veď aj on je Abrahámovým synom. Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo.“ (Lk 19,8-10) Takto Kristus reálne vchádza do nášho života! Nie v jedličkách, darčekom a vianočnej pohode. Bez opravdivého milosrdenstva je to fraška! Ale ak ho prijímam, potom i vonkajší obraz Vianoc, so všetkou svojou viditeľnou symbolikou bude skutočnou radosťou, požehnaním a pravdivým obrazom našich srdc, ktoré sa vlastne pretvárajú už na obraz „tichého a pokorného Srdca Ježišovho“ ...

Jacques Maritain povedal: „Hľa, naplňa sa veľký obrat, na základe ktorého to už nebudú ľudské veci, ktoré si berú na starosť ochranu božských vecí, ale božské veci, ktoré sa ponúkajú ku ochrane vecí ľudských (dokiaľ ľudia ponúknuť pomoc neodmietnu).“

Je šťastím pre nás, v duchu týchto slov volať s Pavlom Országhom „Príď, doba spásy! Čakáme ťa zdávna...“, alebo s prvými kresťanmi „Maranatha! Príď Pane Ježišu“...

fotomontáž: Martin Magda

Je šťastím a radosťou čítať posledné slová Biblie a na ne upriamiť celý svoj život: „Ten, čo to dosvedčuje, hovorí: „Áno, prídem čoskoro.“ „Amen. Príď Pane Ježišu!“ Milosť Pána Ježiša nech je so všetkými“ (Zjv 22,20-21).

Úprimne a s láskou si vás všetkých

objímam a prajem vám požehnaný Svätý rok milosrdenstva, aby i naše srdcia „znežneli Milosrdenstva obrazom“ a radosťné – „nepokojom lásky“ a zároveň Božím pokojom naplnené – vianočné sviatky!

Paľo Ondřík, farár;

Kluknava, 15. decembra 2015

Pôvod stromčeka vianočného

Starou obyčajou je u nás, že na Štedrý večer, v túto svätú chvíľu takmer v každom katolíckom a kresťanskom dome rodičia pripravujú svojim deťom krásny dar, vianočný stromček. Dietky sa už ani nemôžu dočkať a ho už štyrmi týždňami pred Štedrým večerom spomínajú. Veď je on tou najväčšou radosťou všetkých dobrých dieťať. Mnohým ale niekedy napadne otázka: Na akú pamiatku, aká to ten obyčaj tohto vianočného stromčeka? Nuž rozpoviem vám nakrátko o jeho historke a jeho význame.

Povešť ľudová hovorí, že Boh pri stvorení stromov každý strom obdaril jemu primeraným ovocím. Jabloni dal červené, zelené, žlté jabĺčka. Hruške dal podlhovasté, sypké hrušky. Slivke tmavočierne a modročierne slivky. Orechu dal ovocie s tvrdými škrupinami, atď. Teda každý strom bol od svojho Stvoriteľa obdarený. Len jedlička nemala ničoho, čím by sa bola mohla honosiť, na túto vraj Pán Boh akosi zabudol. Ľudia, ktorí sa prechádzali pomedzi tieto stromy, zalubovali si v ich krásnom ovocí a naopak, stromy zase ponúkali ľuďom svoje ovocie. Jedlička ale, čoho nedostala a nemala, nemohla dať a preto ju i ľudia ako takú chudobnú obchádzali alebo s ľahostajnosťou prechádzali popri nej. Chudobnej jedličke to však bolo veľmi ľúto, že je tak od každého opovrhovaná. I, aby jej nebolo ľúto, odišla od svojich družiek, t. j. stromov, preč na samotu. Keď však zavítal veľký nepriateľ stromov, zima, stromy sa mu

sely zriecť všetkej svojej krásy a svojho bohatstva. Ostaly nahé, nič nemajúce, len suchú kostru svojich konárov. Jedlička však teraz bola odmenená od Pána Boha. Nemilosrdná zima totiž len jej samotnej nechala krásne, striebornasté listy. Po tisíc a tisíc rokoch však, keď Pán Boh poslal svojho Jednorodného Syna na hriešnu zem, aby vykúpil hriešne ľudské pokolenie, žeby malému Ježiškovi nebolo zima v studenej maštálke betlehemskej, dal mu do Jeho svätých ručičiek vetvičku z jedličky. Na túto vetvičku navesal Pán Boh mnoho darčiekov a mnoho hviezdíčiek, ktoré svojím svetlom osvetľovali maštalku a svojím teplom zohrievaly telo malého Ježiška. Táto vetvička s darčekom a svetielkami mala byť pre tých, ktorí Syna Božieho s poníženým srdcom prijímajú do svojho príbytku. Takto nám teda objasňuje ľudová poveseň pôvod vianočného stromčeka. Preto vraj aj jedľa neopadá v zime, lebo čaká na Božské Dieťaťo, chce Ho privítať, chce ho ozdobiť.

Drahý čitateľu, o pár týždňov budeme sláviť pamiatku, kedy sa stala tá svetová božská udalosť, kedy sostúpil Syn Boží na našu zem. Keby sme na túto svätú udalosť ani len nepamätali, už i tie tmavozelené jedličky nás akosi živo upomínajú na príchod Spasiteľov. Práve tie snehom okrášlené jedličky sú tí poslovia, ktorí každému srdcu, čakajúcemu príchod Ježiša, už vopred oznamujú: Chystajte sa a pripravujte sa na sviatky Ježiša malého. Ozaj blažená to chvíľa. V tento kúzelný svätý

večer sa zhromaždia všetci po svete rozídení členovia rodiny ku spoločnej večeri, k spoločnému vianočnému stromčeku. V túto blahú chvíľu státisíce a státisíce kresťanov a katolíkov pozdvihujú svoje srdcia k trónu Otca nebeského, vzdávajúc vďaky, že sa smiloval nad hriešnym svetom, postaví svojho najmilšieho Syna, Ježiša Krista. Vo všetkých náboženstvách, či to u Japoncov, Mohamedánov, či Číňanov nachádzame jakési prvky a túžobné čakanie po splynutí človeka s Bohom. A v našej cirkvi nielen túžime po Bohu, ale už i slávime pamiatku tohto priameho spojenia človeka s Bohom. To, po čom naši dávni predkovia, ktorí chodili ešte vo tmách nevery, túžili, toho pamiatku slávime práve v kruhu tohto vianočného stromčeka. Všetky túžby a volania prorokov sa splnili. Boh Syn zostúpil na zem, vzal na seba ľudskú prirodzenosť, nastúpil úrad lekára, učiteľa, potešovateľa atď. Jeho láska k nám ho nezniešala len z neba na zem, ale Ho vyviedla tiež na horu Kalvárie. Pod vianočným stromčekom sa teda máme rozpamätať na to, čo hovorí sv. Anzelm: „Deus factus est homo ut homo íeret Deus, (Boh sa stal človekom, aby človek stal sa Bohom). Ježiško teda preto prichádza k nám, aby nám priniesol svetlo pravej viery, aby nás povzniesol k nebesiam, aby ukázal nám a napomenul nás, že tento svet je len prípravou k večnosti.

Ježiš, ako sme hore boli spomenuli, prichádza na tento svet so znakom stromčeka. Strom už i tak hral veľký zástoj v dejinách

snímka: Martin Magda

ľudstva. Pomyslime si len na prvých rodičov v raji, ktorým bol strom osudným nešťastím ich života. Pomyslime si len na strom, z ktorého dreva bol urobený kríž pre Pána Ježiša. Strom poskytuje človeku veľmi mnoho dobrého.

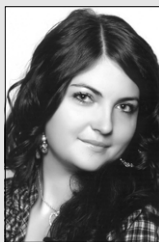
Pod týmto vianočným stromčekom teda tráviac svätú chvíľu a keď sa budeme kochať v jeho prekrásnych, na ňom povešaných darčekom, spomeňme si tiež na jeho znamenie. Na mori, keď sa parolode pred vianočnými sviatkami dávajú na cestu, námorníci si vezmú so sebou tiež

pár stromčekov. Vo svätý Štedrý večer, keď na celom mori panuje tá najväčšia veleba, zapália na stromčekoch svetielka a skrúšeným spevom oslavujú svätý večer. Pri svätom speve spomínajú si tiež na svojich najmilších, v ďalekej cudzine na svojich pri vianočnom stromčeku sediacich, pokrevných.

Drahý čitateľu! Ako ten námorník berie si so sebou stromček vianočný, keď sa dáva na cestu počas sviatkov vianočných, tak si i ty tiež vezmi podobný stromček na cestu svojho ďalšieho života.

Čože to má byť za stromček? pýtaš sa. Poviem ti: Čistá detinská viera. Buď pamätlivý na sladké slová Toho, ktorého pamiatku narodenia budeš v svätý večer sláviť: „Keď nebudete takí, ako maličkí, nevojdete do kráľovstva nebeského.“ Vštep si teda v tejto svätej chvíli Štedrého večera do svojho srdca pravdy tvojej svätej viery, a len vtedy privítaš nebeského kráľa srdečne, keď pri pozdravení Jeho tvoje srdce bude plné lásky a viery k Nemu.

prevzaté z časopisu Svätá Rodina,
december 1923

Lenka Novotná

Začiatky

Posledné dva mesiace uplynulého roka poznačili Európu strachom. Od trinásteho novembra 2015, keď svetom otriasli teroristické útoky v Paríži, sa celý svet začal strachovať o budúcnosť. V médiách sa postupne začali objavovať rozhovory s očitými svedkami tragédie, nové súvislosti a udalosť razom nabrala ešte väčšie rozmery.

Celá spoločnosť sa náhle stala zraniteľnou. Obyvatelia hlavného mesta Francúzska v niekoľkých rozhovoroch dokonca priznali, že v Paríži už nič nebude tak, ako predtým. Posilnené hliadky v uliciach budia neustály dojem strachu a obavy z ďalších možných útokov.

Avšak, samotný Paríž, jeho história, atmosféra a nezameniteľná kultúra naďalej zostávajú lákavými pre veľký počet turistov. Návštevníci z celého sveta sa rozdelili na dve skupiny. Prvá si zaumienila, že nezanevrie na cestovanie a napriek novembrovým udalostiam sa do mesta svetiel raz určite vráti. Druhá si povedala, že nebude riskovať a podrobnosti o francúzskom veľkomeste si namiesto jeho návštevy radšej vyhladá na internete.

Keď život človeka zasiahne niečo, čo mu náhle a negatívne zmení život, začne sa obávať vlastnej budúcnosti. Prestáva veriť v šťastné konce a v to, že raz bude všetko v poriadku. Má strach nechať všetko za sebou a začať odznova, pretože nikdy nevie, kedy sa podobný scenár môže zopakovať.

Na prahu nového roka často rozmýšľame práve o novom začiatku. Zrazu máme obrovskú chuť si konečne splniť svoje sny a vychutnávať každý deň.

Všetko zlé, negatívne a nepríjemné zostáva minulosťou takmer ihneď po údere polnoci, ktorú sprevádzajú farebné žiary ohňostrojev. Ľudia sa objímajú, otvárajú šampanské, tešia sa a želajú si všetko najlepšie do nového roka.

Táto krátka, no napriek tomu výnimočná chvíľa sa objavuje každý rok a pritom je zakaždým iná. Nieкто počas roka spoznal skvelých nových priateľov, nieкто sa presťahoval, nieкто sa zosobášil, ďalším sa narodilo bábätko, iní zas ťažko znášajú stratu milovaného človeka. Každý sa však pri pohľade na vybuchujúce ohňostroje cez slzy usmieva a želá si, aby nadchádzajúci rok bol opäť o niečo lepší a krajší.

Prvé chvíle nového roka 2016 boli naplnené radosťou a odhodlaním začať odznova. Na pultoch kníhkupectiev a v obchodoch sa postupne objavilo niekoľko druhov motivačných diárov, časopisy ponúkajúce tisíce trikov, ako si opäť po sviatkoch vybudovať štíhlu líniu a letáky hypermarketov, lákajúce na výpredaje. Každá z ponúk podvedome núti človeka siahnuť hlbšie do peňaženky a nezabúdať na seba ani po Vianociach.

Akékoľvek začiatky v živote sú však oveľa ťažšie, ak s nimi krá-

ča ruka v ruke sebecký prístup. Ak sa pri nových začiatkoch, či už je to nový rok, nové pracovné miesto či vzťah, budeme starať len o vlastné šťastie, skôr či neskôr sa všetko, čo sme postupne budovali, zrúti. Šťastie je príliš krehké, preto potrebuje pevné základy. Ak by sme ho postavili na kopec piesku, postačí jeden deň silného dažďa a z piesku sa stane len bahno, v ktorom utopíme všetku našu snahu o šťastnejší život. No, ak začneme stavať s láskou, tá našu snahu ešte znásobí a pevne podoprie.

Originálnym motivačným diárom sa však môžeme stať aj sami pre seba. Postačí na to len odhodlanie a viera v to, že raz bude všetko dobré. Že raz budeme vedieť vzdorovať všetkým zlým vplyvom a budeme sa vedieť tešiť zo života. A ak sa oprieme o Lásku, ktorá sa zrodila v jasličkách, bude celý tento rok krásnymi dlhými Vianocami. Pretože na začiatku každého roka sú hlavným odrazovým mostíkom práve Vianoce, ktoré v nás prebúdzajú lásku.

Prajem vám, aby ste po celý nový rok 2016 boli zdraví, šťastní, aby bol pri vás stále nieкто, kto vás má rád a aby ste aj napriek starostiam neustrácali úsmev a radosť zo života.

Pápež František vydáva prog-rockový album "Wake Up!"

Ak ste si mysleli, že vás už pápež František nemá čím prekvapiť, mýlili ste sa. Pápež vydal svoj prvý prog-rockový (progresívny rockový) album s názvom "Wake Up!" (Zbudte sa!).

Aj keď je tento album s 11 pesničkami označený ako prog-rockový, zdá sa byť oveľa jemnejší ako to propagovali hudobné médiá mesiace pred jeho vydaním.

Na jeho septembrovej predpremiére sa Rolling Stones vyjadrili, že pápež album sám predstaví pred obecnstvom a bude "obklopený syntetizátormi, trúbiacimi trúbkami a do neba volajúcimi elektrickými gitarami, ktoré pripomínajú hudobnú skupinu Godspeed You! Black Emperor".

Wake Up! je kombinácia hudby, hovoreného slova a tradičných kresťanských chválospevov. Tie však prerobili moderní hudobníci a skladatelia. Táto hudba slúži ako podklad jedenástim príhovorom, ktoré prednáša pápež v talianskom, španielskom, anglickom a portugalskom jazyku.

Aj keď sa tu objavujú znaky prog-rocku, hudba pozostáva zo širokej škály populárnych štýlov. Nájde tu Latinský rok (Cuidar El Planeta - Starajte sa o Zem), strunové balady (¿Por Qué Sufren los Niños? - Prečo deti trpia?), gregoriánsky chorál (Salve Regina - Zdravas Kráľovná), dokonca aj súčasné popové balady (Santa Famiglia di Nazareth - Svätá rodina z Nazaretu). Skladba v novodobom štýle Annuntio Vobis Gaudium Magnum! (Oznamujem vám veľkú radosť) sa tiež používa v modlitbe Židov.

V jednej recenzii bolo uvedené, že titulná skladba Wake Up! je "jednou z najsilnejších nahrávok", a to vďaka "kvíliacim gitaram, ktoré neskôr prehlušia trúby a dunenie bubnov".

Hudbu, ktorá sprevádzala pápežove odkazy, organizoval Don Giulio Neroni, producent a umelecký vedúci albumu Wake Up! Neroni bol už v minulosti producentom albumov pápežov Jána Pavla II. a Benedikta XVI. Tento producent sa vyjadril, že pri produkcii Františkovo albumu "sa snažil silno veriť pastorácii a osobnosti pápeža Františka: je to pápež dialógu, otvorených dverí a pohostinnosti".

"Práve preto je hlas pápeža Františka v albume Wake Up! v dialógu s hudbou. A následne je súčasná hudba (rock, pop, latinská hudba, atď.) v dialógu s kresťanskými tradíciami posvätných chválospevov", tvrdí Neroni.

Wake Up! Zoznam piesní

"Annuntio Vobis Gaudium Magnum"
(Oznamujem vám veľkú radosť)

"Salve Regina" (Zdravas Kráľovná)

"Cuidar el Planeta" (Starajte sa o Zem)

"¿Por Qué Sufren los Niños?" (Prečo deti trpia?)

"Non Lasciatevi Rubare la Speranza!" (Nenechajte si ukradnúť nádej!)

"La Iglesia No Puede Ser una ONG!"
(Cirkev nemôže byť nešťátna organizácia!)

"Wake Up! Go! Go! Forward!" (Zbudte sa! Chod! Chod! Vpred!)

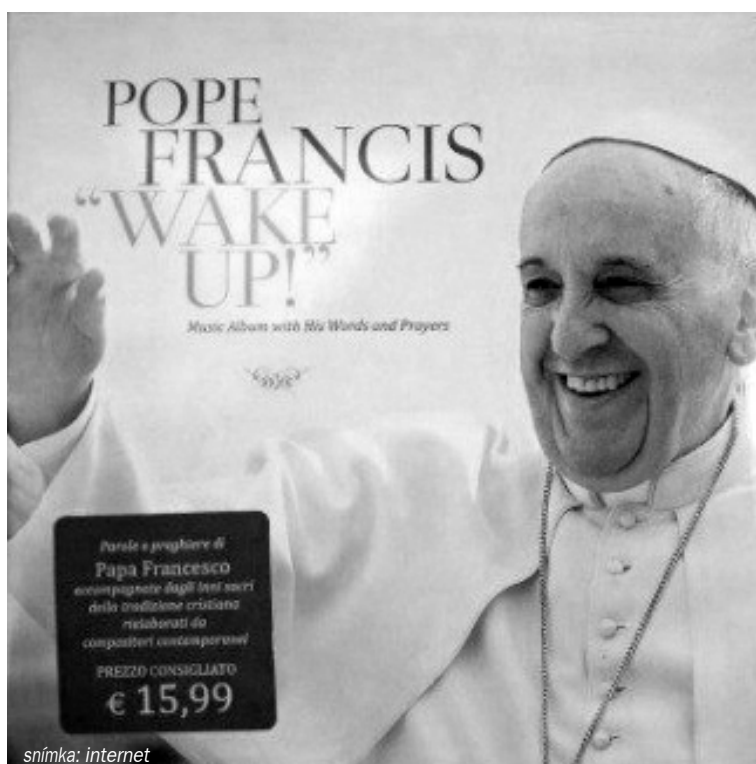
"La Fe Es Entera, No Se Licúa!" (Viera je pevná, nerozplynie sa!)

"Pace! Fratelli!" (Pokoj! Bratia!)

"Santa Famiglia di Nazareth" (Svätá rodina z Nazaretu)

"Fazei o Que Ele Vos Disser" (Robte, čo vám povie)

ZDROJ: breitbart.com

snímka: internet

Putovanie relikvií sv. Terézie z Lisieux

Významnú udalosť zažije naša diecéza na konci budúceho týždňa. Zavítajú k nám relikvie veľkej svätice 19. storočia sv. Terézie z Lisieux.

Kde sa môžete ísť zamyslieť nad tajomstvom odkazu jej života a uctiť si jej relikvie?

Viac info na: <http://terezka.kkp.sk/>

17. január 2016 Farský kostol Krista Kráľa Prešov-Sekčov

13,30 – príchod a privítanie relikvií
13,45 – životopisný pohľad na sv. Teréziu z Lisieux
14,15 – aktuálnosť života a posolstva sv. Terézie z Lisieux (hudobno - duchovné pásmo)
15,00 – adorácia Eucharistie, spojená s Korunkou k Božiemu Milosrdenstvu
15,45 – spevy Taizé popretkávané citátmi sv. Terézie

17,00 – slávnostný ruženec a litánie k sv. Terézii
17,45 – odchod relikvií

- ● -

17. január 2016 Grécko-katolícka katedrála sv. Jána Krstiteľa – Prešov

9,00 – príchod relikvií
10,00 – sv. liturgia
11,45 – sv. liturgia
12,45 – rozlúčka, modlitba
13,00 – odchod relikvií

Sv. Terézia sa narodila 2.1. 1873 v Alencone, v severozápadnom Francúzsku ako najmladšia z deviatich detí rodičom Louisovi a Zélii Martinovcom. Rodičia boli veľmi nábožní. Viera mala kľúčové postavenie v ich živote a viedla ich k tomu, aby v pozemských hodnotách videli predobraz budúceho nadpozemského dobra. Ako najmladšiemu dieťaťu bola Terezke preukazovaná veľká pozornosť a láska. Napriek priveľkej láske, ktorou ju zahŕňali, nebola rozmazaným dieťaťom. Jej štyri staršie sestry – Mária, Paulína, Leónia a Celina ju ustavične zahŕňali pozornosťou a darmi.

Terezka mala len 4 a pol roka, keď jej zomrela mama. Napriek tomu si jasne spomínala na materinskú lásku, ktorou ju zahŕňala. Bezprostredne po pohrebe našla útočisko v náručí sestry Paulíny, ktorú si zvolila za svoju druhú mamičku. Niekoľko mesiacov od smrti ich matky sa rodina Martinovcov presťahovala do Lisieux. Ich novým domovom sa stal Les Buissonnets. Nové bydlisko sa stalo pre Terezku na viac ako desať rokov miestom pokojného života.

Významnými udalosťami tohto obdobia bolo:

– tajomné videnie, kedy Terezka vidí zhrbeného a zostarutého otca so zahalenou tvárou, hoci sa vtedy zdržiaval v Alencone,

– prvé sväté prijímanie. Terezka na tento deň spomína, že už nebol pohľadom, ale splynutím. Terézia zmizla ako kvapka vody, ktorá sa stráca v oceáne. Terezka si predsvzala neodoprieť milovanému Ježišovi žiadnu obeť a už ako dieťa „zbiera kyticu drobných obetí“ pre Ježiša.

Napriek radostiam života zažívala mnohé útrapy kvôli svojej

ilustračná snímka: A. Hrušovská, TK KBS

Životopis sv. Terézie z Lisieux

precitlivenosti. Odlúčenie od blízkych počas štúdia v penzionáte benediktínskeho opátstva, vstup jej „mamičky“ Paulíny na Karmel a púť otca so sestrami do Paríža sa podpísali na zhoršení Terezkinho zdravia. Niekoľkotýždňové trápenie, voči ktorému bola aj lekárska veda bezmocná, sa podarilo prekonať rodine hlbokou vierou. Na sviatok Zoslania Ducha Svätého pocítila Terezka pod vplyvom „čarovného úsmevu Panny Márie“ náhlu úľavu. Rozhodujúci obrat v Terezkinom živote však nastal vo vianočnú noc v roku 1886. „Novonarodené Dieťaťko Ježiš zmenilo noc mojej duše na najjasnejší deň. V tú noc, keď sa stal slabým a trpiacim pre moju lásku, urobil ma silnou a odvážnou. Pocítila som, že do môjho srdca vstupuje láska k blížnemu, potreba zabúdať na seba, aby som robila radosť iným a odvtedy som bola šťastná“ (Rkp. A, 45r).

Po vstupe svojej sestry Paulíny do karmelitánskej rehole pocítila túžbu stať sa karmelitánkou. Táto túžba sa stáva zo dňa na deň intenzívnejšou a Terezka prosí Pána, aby pripravil jej srdce a spravil ho hodným zasnúbiť sa s jeho Božským Srdcom. Boj za vstup do Karmelu bol poznačený viacerými odmietaniami a prekážkami:

s jej vstupom vo veku 15 rokov prvotne nesúhlasil ujo Izidor Guérin (brat jej matky);

superprior nesúhlasil so vstupením do Karmelu skôr ako dosiahne 21 rokov;

biskup odmietol vstúpiť v 15 rokoch do karmelitánskeho kláštora, ale odporúčal Terezke vykonať púť do Ríma, aby sa upevnilo jej povolanie.

Po dvoch týždňoch po návšteve Ríma dostala Terezka správu, že jej biskup povoľuje vstup do karmelitánskeho kláštora. K svojmu náročnému povolaniu pristúpila bez predsudkov a ilúzií. Konečne sa jej túžby splnili a jej duša pocítila neopísateľne sladký a hlboký vnútorný pokoj, ktorý ju sprevádzal sedem a pol roka a neopustil ju ani v najťažších skúškach (porov. Rkp. A, 69r).

Terezka ako karmelitánka žila neustále v Božej prítomnosti a právom mohla opakovať slová: „Boh žije a ja stojím pred jeho tvárou“ (porov. 1Kr 17,1; 1Kr 18,15). V deň obliečky prijala meno sestra Terézia od Dieťaťa Ježiša a Svätej Tváre. Vybrala si Svätú Tvár, tvár Ježiša Krista, ktorá nemala „podoby ani krásy“ (Iz 53,2). Bola prvou sestrou v Karmeli v Lisieux, ktorá si vybrala toto zasvätenie a obetovala sa milosrdnej Láске.

Terezka cítila povolanie karmelitánky, nevesty, matky, ale tieto povolania jej nestačili. Pochopila, že láska je jediné dobro. Láska je vznešená cesta, ktorá bezpečne vedie k Bohu. Terezka neobetovala svoj život Božej spravodlivosti ako jej sestry, ale celá sa odovzdala milosrdnej Láске. Takto sa dostala k poznaniu svojho povolania v Cirkvi. V snahe o život v dokonalej láske spoznáva základný význam príkazu lásky. Láska k blížnemu je podľa nej všetkým na zemi, pretože Boha iba natoľko milujeme, nakoľko uskutočňujeme túto lásku. „Pochopila som, že Cirkev má telo zložené z rozličných údov, že jej nechýba ani najpotrebnejší, zo všetkých najvznešenejší úd, pochopila som, že Cirkev má Srdce a že toto Srdce horí Láskou. Pochopila som, že iba

Láska udržuje údy Cirkvi v činnosti, že keby Láska vyhasla, apoštolí by nehlásali evanjelium, mučeníci by sa zdráhali prelievať svoju krv. Pochopila som, že Láska obsahuje všetky povolania, že Láska je všetko, že zahŕňa všetky časy a všetky miesta... slovom, že je večná! Vtedy som v záchvate svojej blúznivej radosti zvolala: Ó, Ježišu, moja Láska... konečne som našla svoje povolanie, mojím povolaním je Láska!...“ (Rkp. B, 3v).

Terezka chápala malú cestu duchovného detstva ako cestu lásky, ktorá nás vedie k zjednoteniu s Bohom. Pochopila, že živý Boh, ktorý naplňuje nebo a zem a súčasne prebýva v najhlbšom vnútri nášho srdca, musí byť predmetom našich myšlienok a našej lásky. Ukázala cestu, ktorou máme ísť všetci bez rozdielu. Je ňou cesta dieťaťa, ktoré sa zveruje Otcovi, úplne mu dôveruje, vkladá sa bezprostredne do tej náruče, kde sa cíti bezpečne. Terezka nás pozýva objaviť v sebe to, čím oplýva každé dieťa – otvorenosť, dôveru a lásku voči druhým. Na tejto ceste nasledujeme Ježiša Krista.

Sestra Terézia od Dieťaťa Ježiša a Svätej Tváre zomrela 30. septembra 1897 ako dvadsaťštyriročná. V roku 1923 ju pápež Pius XI. vyhlásil za blahoslavenú a o dva roky neskôr za svätú, 14. decembra ju spolu so sv. Františkom Xaverským vyhlásil za hlavnú patrónku misií. Dňa 19. októbra 1997 ju pápež Ján Pavol II. vyhlásil za učiteľku Cirkvi.

Liturgická slávnosť sv. Terézie z Lisieux pripadá na 1. október.

Zdroj: Súborné dielo I. Sv. Terézia z Lisieux: Príbeh mojej duše. Bratislava: Lúč, 1997, 440 s. ISBN 80-7114-130-5

Ahoj, deti!

detskú stranu pripravuje: Tomáš Magda ml.

foto: Tomáš Magda ml.

Máme po vianočných prázdninách a v škole ste si pri písaní dátumu určite všimli zmenu. Je ňou číslo 16 na konci. Snehu sa však napriek zimnému obdobiu akosi neráči v plnej sile prísť. Vonku to občas vyzerá ako v jeseni alebo zjari. Nevadí, snáď sa dočkáme!

Svätý rok MILOSRDENSTVA

Rok 2016 v našej katolíckej cirkvi priniesol aj zmenu – začali sme mimoriadny Svätý rok milosrdenstva. Hoci začal už v decembri 2015, trvať bude až do novembra 2016. Pápež František v novej knihe dokonca hovorí, že milosrdenstvo je „preukazom totožnosti“ Boha. Teda aj my sa máme učiť byť milosrdní ako náš Nebeský Otec. Máme preukazovať milosrdenstvo bližným. ;)

Popolcová streda

Február sa neúprosne blíži a s ním aj „škaredá“ streda, ktorá tento rok pripadla na 10. februára a začíname ňou 40-dňové pôstne obdobie pred Veľkou nocou. Do týchto 40 dní sa však nezapočítavajú nedele. V tento deň platí pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu. Je dňom pokánia v celej Cirkvi.

Sviatok sv. Valentína

Sv. Valentín je patrónom zaľúbených, snúbencov a mladomanželov. To už určite viete. Tento rok 14. február pripadol na prvú pôstnu nedeľu. Láska sa dá preukázať aj svojim bližným, nezabudnite. ;)

Dobrá novina 2015 – „Maji ya Maisha“

Tážko sa to číta, však? :) Ide o názov minuloročnej témy pre Dobrú novinu 2015. Je napísaný v svahilčine a v preklade znamená „voda života“. Táto téma súvisí s ťažiskovými projektmi tohto už v poradí 21. ročníka, z ktorého finančný výťažok má pomôcť ľuďom v Keni, Južnom Sudane, Ugande a Etiópii. Zároveň má upozorniť aj na dôsledky klimatických zmien (extrémne sucho, povodne, kvalita vody), ktoré najťažšie znášajú chudobní ľudia v hospodársky najmenej rozvinutých krajinách.

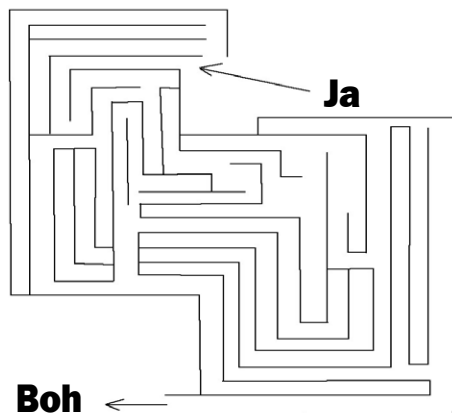
Aj Svätý Otec František zdôrazňuje, že ekologickú krízu musíme riešiť, no bez „zmeny srdca“ to však nepôjde. Veď si len porovnaj. Obyvatel Slovenska denne spotrebuje priemerne 126 litrov vody. Obyvatel Turkány v Afrike menej ako 10 litrov. Čítaš správne – 10!

Preto sme sa aj tento rok zapojili do Dobrej noviny, aby sa za vyzbierané peniaze mohli podporiť vodné projekty, inštalácia, udržiavanie a oprava studní v týchto chudobných afrických oblastiach akou je aj Turkána v Keni.

Va Vitaze spolu koledovali 32 detí, ktoré boli rozdelené do 7 skupiniek. O prípravu sa postaralo 12 animátorov. Musíme zhodnotiť, že počet detí každým rokom klesá a tento rok to bolo, v porovnaní s minulými, veľmi nízke číslo.

Všetkým deťom, ktoré sa však zúčastnili na koledovaní, ďakujeme za ochotu podeliť sa o svoj čas, radosť a talent s navštevujúcimi rodinami a o vykoledované dary s neznámymi ľuďmi v Afrike. Peter vo svojom liste píše, že „Boh Vás odmeni!“ (1 Pt 3, 14) :)

P.S.: Deti, pripravujeme pre Vás „pokolednice“ podakovanie, o ktorom Vás budeme včas informovať. Tešíme sa na Vás. ;) Vaši animátori!

snímka: Tomáš Magda ml.

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

Trpím komplexom menejcennosti

Vždy som sa cítila horšia ako tí druhí, nepekná, nepríťažlivá, neta-lentovaná, neinteligentná. Často sa postavím pred zrkadlo, poze-rám na svoje telo a pohrdam ním.

Kto ti povedal, že nie si pekná? Kto ti povedal, že nie si príťažlivá? Všetci chceme byť tým, čím nie sme. Ale takto strácame svoju identitu aj originalitu. Buď sama sebou! Prijmi svoje telo, svoju povahu, svoje talenty.

Raz položili otázku slepcovi: „Nikdy ti nenapadlo prosiť Ježiša, aby ti uzdravil oči?“ Slepce šibal-sky odvetil: „Nikdy som nemal na to čas. Keď sa modlím, mám veľa vecí, za ktoré sa mu chcem poďakovať. Ďakujem mu za to, že môžem chodiť. Veď mnohí nemôžu! Ďakujem mu, že mám

zamestnanie a môžem pracovať. Ďakujem mu, že som duševne zdravý. Ďakujem mu za mojich rodičov i za množstvo priateľov, za to, že som Ježiša stretol. Veď mnohí ho zatiaľ nestretli! Je toľko vecí, za ktoré sa musím poďakovať Bohu, že kým sa dostanem k otázke uzdravenia môjho zraku, už som ustatý a nespomeniem si na to.“

Ide o to, aby sme zamerali svoj pohľad skôr na krásne veci, a nie na to, čo nemáme. Dobrí priate-li zaiste ocenia naše krásne a cenné vlastnosti, ktoré máme. My sme iba odlišní a nie menej-cenní. Ak sa budeme pozeráť na seba trochu iným – Ježišovým pohľadom, doceníme vlastnosti a svoju originalitu a nestratíme

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

svoju identitu. My sme dostali to, čo nikto iný nemá, len si to treba vážiť a doceniť. Všetko to, čo sme od Boha dostali, dajme do služby našim blížnym a robme to s radosťou. A tak komplexy menejcennosti sami spontánne odídu, lebo v duši bude pokoj a radosť z toho, čo nám Pán osobne udelil a zadarmo daroval.

ilustračná snímka: Martin Magda

Trampoty v manželstve

99. Nikdy sa nevzdávajte príliš rýchlo

Je veľa manželských párov, ktoré sa k sebe po cudzoložnom vzťahu znova vrátia, rozhodnutí starať sa o svoje manželstvo a chrániť ho. Ale je dôležité vedieť, že to chce čas a dôveru, aby sa to podarilo.

Neverný manžel alebo manželka nemôžu očakávať, že sa ich partner bude správať, ako by sa nič nestalo. Budú musieť byť citliví, trpezliví a pochopiť rozsah citov – od hnevu až po strach –, ktorými pravdepodobne musel ich partner prejsť. Pre niekto-

rých bude potrebné, aby sa odpustenie stalo denným rozhodovaním.

Jeden náš priateľ, ktorého manželka mala nedávno milostný pomer, nám rozprával, že vždy, keď medzi nimi dôjde k hádke, si pomyslí: „Akým právom si dovoľuje

nesúhlasiť so mnou po tom, čo urobila?!“ Zároveň však vie, že odpustenie znamená nevyčítať jej minulosť. Musí jej a ich vzťahu a manželstvu umožniť nový začiatok. Jeho manželka sa zasa musí učiť, ako sa oslobodiť od neustáleho pocitu viny skrze vieru, že Boh aj manžel jej minulé správanie odpustil.

Človek má odpúšťať tak, ako by si sám prial, aby mu bolo odpustené, keď sa on sám previní. Všetci sa máme a musíme učiť umeniu odpúšťať tak, ako nám odpúšťa milosrdný Boh.

MUDr. B. Vaščák

snímka: Martin Magda

Stalo sa:

- **15. 12.** od pondelka sa začal deviatnik pred narodením Ježiša, ktorý sa modlieval po rodinách až do **23. decembra vrátane**

- **23. 12.** naši mladí birmovanci vo Vítaze pomáhali vyzdobiť vianočný stromček v kostole, ktorý darovala rodina Jenčova (118)

- **25. 12.** v piatok sme slávili jeden z najväčších prikázaných sviatkov - **Narodenie nášho Pána Ježiša Krista**

- **25. a 26. 12.** naši mladí chodili po koledovaní „Dobréj noviny“; výťažok z koledovania bol odoslaný na rôzne projekty do Afriky

- **31. 12. svätého Silvestra sme zakončili koniec kalendárneho roka 2015 a ďakovali za uplynulý rok**

- **1. 1. 2016** sme začali nový kalendárny rok 2016 s Pannou Máriou Bohorodičkou

- **6. 1.** slávnosť Zjavenia Pána - ľudovo nazývaný Traja Králi, prikázaný sviatok; v tento deň bola pri svätých omšiach požehnaná „trojkraľová voda“ a popoludní bolo požehnanie domov

- **11. 1. nedeľou Krstu Pána, sme zakončili vianočné obdobie**

Stane sa:

- **18.- 25. 1. 2016** Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

- **24. 1.** - deň celodennej poklony v našej farnosti; popoludní v nedeľu bude vyložená Sviatosť až do 17:00 h, ktorú zakončíme eucharistickým požehnaním a vešperami

- **24. 1. – v nedeľu po sv. omšiach bude zbierka na Arcidiocézne centrum pre mládež v Prešove a Univerzitné pastoračné centrum v Košiciach**

- **2. 2. – Obetovanie Pána (Hromnice) - 40 dní od narodenia Pána Ježiša; pri svätých omšiach bude požehnanie sviec – hromničiek**

- **10. 2. – Popolcovou stredou začneme 40-dňové pôstne obdobie; v tento deň je prísny pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu; je to deň pokánia v celej Cirkvi**

- **11. 2.** - pri príležitosti 24. Svetového dňa chorých bude vo štvrtok pri večerných svätých omšiach vo Vítaze aj v Ovčí pomazanie chorých; prijať túto sviatosť môže každý, kto je vážne chorý, alebo je už v pokročilom veku života; pred prijatím tejto sviatosti je potrebné vyspovedať sa

Ohlášky:

- sobáš **6. februára 2016** vo Vítaze o 15:00 h - **Peter Bako**, syn rodičov Petra a Márie rod. Lenčesovej, narodený v Nitre, bývajúcí v Hornej Kráľovej a **Petronela Uličná**, dcéra rodičov Petra a Heleny rod. Baľogovej, narodená v Prešove, bývajúcá vo Vítaze

Vivat Pilát...!!!

Deklaruješ čisté ruky,
za stáleho mytia...
Zbožne mlčíš pri ničení
iného, nie „svojeho“ bytia.
Tichá účasť na vraždení,
tichá – no účasť! ...na smrti...

Krv má vôňu moci
a moc má farbu krvi.
Človeče, povedz, kto si?...
Len ty chceš mať pravdu,
len ty chceš byť prvý?!
Za každú cenu. Za každú...!
Nikdy nie „vy“, nikdy nie „ten druhý“.

Dejiny nie sú učiteľ...
Lahko tu byť prorokom,
lahko o zajtrajšku povedať.
Sú špinavé zrkadlo...
Bôľne slzy s pokorou,
zo zeme skús pozbierať.
Pokľakni a uvidíš...
Vždy rovnako to dopadlo...

Tma má rada tento svet
a svet – tiež tmu ľúbi.
V odvážny sa dali let...
s ľudostádom do záhuby;

tajomní bratia, všetci svoji!
Svetlo... – im prikre...
Stačí málo – „byť ako Boh“...,
na falošnosť zvykneš.

Sme Piláti... z nás každý.
„Ja mám právo!“
Vetríš „božskú“ moc...!?
„Čo je pravda?“ – otázka znie pre vždy...
V mieste svetla Pravdy
volíme svojej pravdy noc...

Volte svoje šťastie,
myte svoje ruky v krvi toku;
s vreskom blaha oddajte sa tme...!
Viem,
som hlupák, aj zostanem;
...a aj trňom v päte, soľou v oku...
Pravdu hľadať neprestanem.
Vykročím k Svetlu,
i za smrti cenu, krvavého potu...
Vyhnem večnej záhube!
V Kluknave 18. decembra 2015

Stalo sa v roku 2015

• **1. 1. 2015** – začali sme nový kalendarý rok s Pannou Máriou Bohorodičkou

• 6. 1. slávnosť Zjavenia Pána, ľudovo nazývaný Traja králi, prikázaný sviatok; v tento deň bola pri svätých omšiach požehnaná „trojkráľová voda“ a popoludní požehnanie domov

• **11. 1.** – nedeľou Krstu Krista Pána sme ukončili vianočné obdobie

• 18.- 25. 1. Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

• **24. 1.** - deň celodennej poklony v našej farnosti; v sobotu od 12:00 h bola vyložená Sviatosť až do večernej sv. omše

• 25. 1. bola duchovná obnova ružencového bratstva v Ovcí; duchovnú obnovu viedol dominikán P. Melichar Matis, OP, provinčný promótor pre ružencov na Slovensku; duchovná obnova bola spojená s reorganizáciou ružencového bratstva

• **25. 1.** – v nedeľu po sv. omšiach bola zbierka na Arcidiecézne centrum pre mládež v Prešove a Univerzitné pastoračné centrum v Košiciach

• 31. 1. v sobotu o 18:00 h bolo prvé stretnutie nahlásených párov na snúbeneckú školu v katechetickú miestnosť na fare

• **2. 2.** – v pondelok sme slávili sviatok Obetovania Pána (Hromnice) - 40 dní od Narodenia Pána Ježiša; pri svätých omšiach bolo požehnanie sviec – hromničiek

• 3. - 4. 2. v utorok pri svätej omši vo Víťaze a v stredu v Ovcí na spomienku na sv. Blažejša bolo spoločné požehnanie hrdiel so sviecami; po sv. omši bol v kostole premietnutý spot kňaza Mariána Kuffu, vyjadrujúceho sa k referendu

• **7. 2.** bolo referendum na Slovensku o ochrane rodiny; z našej farnosti sa ho zúčastnilo: Víťaz 68,46 % a Ovcí

72, 47 %

• 10. a 11. 2. - pri príležitosti 23. Svetového dňa chorých bolo v utorok 10. februára 2015 pri večernej svätej omši vo Víťaze pomazanie chorých; v Ovcí bola táto sviatosť udelená v stredu 11. februára pri večernej sv. omši

• **14. 2.** bola spoločná krstná náuka o 10:00 h na fare

• 18. 2. – sme Popolcovou stredou začali 40-dňové pôstne obdobie; v tento deň bol prísny pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu

• **22. 2.** bola po sv. omšiach jarná zbierka na charitu

• 1. 3. bola po sv. omši v Ovcí voľba hlavného horlitéla ružencového bratstva po reorganizácii ružencového bratstva, ktoré začalo 25. 1. 2015 duchovnou obnovou, ktorú viedol P. Melichar Matis, OP, provinčný promótor pre ružencov na Slovensku

• **10. 3.** v pondelok sa začal deviatnik k sv. Jozefovi, ženichovi Panny Márie, ktorý je patrónom našej farnosti ako robotník

• 22. 3. v nedeľu prišli do našej farnosti rehoľné sestry z kongregácie Matky Božieho milosrdenstva z Nižného Hrušova; pri sv. omšiach sa k nám prihovarili a priblížili nám pravdu o milosrdnej Božej láske ku každému človeku

• **2. – 4. 4.** sme slávili Velkonocné trojdnie umučenia, smrti a zmŕtvychvstania Pána Ježiša Krista, najväčšie sviatky našej spásy

• 3. 4. bola krížová cesta vo Veľký piatok vo Víťaze o 11:00 h v kostole, keďže bolo zlé počasie a veľmi chladno

• **3. 4.** na Veľký piatok sme pred obradmi začali deviatnik pred sviatkom Božieho milosrdenstva

• 5. 4. v nedeľu sme slávili najväčší sviatok - zmŕtvychvstanie Pána Ježiša

• **1. 5.** odpustová slávnosť k sv. Jozefovi, robotníkov; slávnostným

kazateľom bol vdp. Martin Uhál, docent Teologickej fakulty v Košiciach a výpomocný duchovný vo farnosti Košice-Myslava

• 9. 5. v sobotu sa uskutočnila už 11. rozhlasová púť rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove

• **14. 5.** vo štvrtok sme slávili Nanebovstúpenie Pána, prikázaný sviatok

• 20. 5. v stredu bola v našej farnosti celodenná poklona vo farskom kostole vo Víťaze od 10:00-18:00 h a vo filiálnom kostole v Ovcí od 13:00 – 18:00 h

• **28. 5.** slávili sme nový sviatok - nášho Pána Ježiša Krista, Najvyššieho a večného kňaza vo štvrtok po Zoslaní Ducha Svätého; v tomto roku už druhýkrát

• 31. 5. v nedeľu na sviatok Najsvätejšej Trojice bolo vo filiálnej obci v Ovcí 1. sväté prijímanie; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h po prvý raz prijalo Pána Ježiša šesť detí

• **4. 6.** slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (Božie telo), prikázaný sviatok; po sv. omši bola procesia s Najsvätejšou Sviatosťou zastavením sa pri 4 oltárikoch s ukončením v kostole sv. Ondreja, apoštola

• 7. 6. v nedeľu vo farskom kostole sv. Jozefa, robotníka vo Víťaze bolo 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h po prvý raz prijalo Pána Ježiša 16 detí

• **19. 6.** v piatok bolo stretnutie všetkých birmovancov po sv. omši vo Víťaze; prednášku o kresťanskej identite mal Marek Rojak, moderátor ACM v Prešove

• 29. 6. v pondelok sme slávili prikázaný sviatok sv. Petra a Pavla, apoštolov

• **30. 6** deti zo Základnej a Materskej školy ukončili dakovnou sv. omšou vo Víťaze o 8:00 h a v Ovcí o 9:00 h uplynulý školský rok

• 4. 7. v sobotu ráno o 5:00 h bolo

požehnanie peších pútnikov na odpust do Levoče

• **5. 7. odpustová slávnosť Návštevy Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči; slávnostnú sv. omšu o 10:00 h celebraval J. Em. kardinál Stanislav Dziwisz, arcibiskup krakovský**

• 9. 7. vo štvrtok bol dekanátny miništrantský futbalový turnaj vo Vítaze; začal sa sv. omšou o 8:00 h a pokračoval turnajom na miestnom ihrisku; v kategórii „mladší žiaci“ obsadili naši miništranti z Vítaza 3. miesto

• **18. 7. výstup na kopec Roháčka so sv. omšou o 11:00 h**

• 20. - 25. 7. bol „letný tábor 2015“, ktorý organizovali mladí animátori zo spolčenstva „Smerofky“ vo Vítaze; tábor bol rozdelený na dva trojdňové turnusy pre mladšie a staršie deti; prvý turnus sa konal v priestoroch farského dvora a blízkeho okolia; ubytovanie im poskytol Obecný úrad vo viacúčelovej sále; zúčastnili sa aj výletu do Hozelca; druhý turnus pre staršie deti sa konal v oblasti Lúčky-Potoky pri Lipanoch; v prvom turnusu sa zúčastnilo 51 a v druhom 40 detí

• **24. - 26. 7. sa konala odpustová slávnosť pri sv. Anne, ktorá niesla motto „Rodina – obraz Boha“; hlavnú sv. omšu v nedeľu o 10:30 h celebraval Mons. Ján Duda, súdny vikár Spišskej diecézy; tohtoročnú slávnosť pri sv. Anne poznačila aj tragická udalosť, počas búrky udrel blesk do stromu a vážne zranil celú rodinu z Ovčič, matka Monika zomrela na mieste**

• 29. 7. konal sa pohreb zosnulej Moniky Kollárovej v Ovčič; pohrebné obrady viedol a sv. omšu slávil spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka; n a pohrebe sa zúčastnilo 17 kňazov

• **6. 8. slávil sme sviatok Premenenia Pána**

• 8. 8. výstup na kopec Slubica so sv. omšou o 12:00 h

• **15. 8. v sobotu sme slávil prikáza-**

ný sviatok Nanebovzatia Panny Márie so sv. omšou v Doline o 10.30; sv. omšu celebraval Peter Fogaš, kňaz študujúci v Ríme

• 2. 9. Veni Sancte - vzývaním Ducha Svätého sme začali nový školský rok 2015/2016 svätou omšou o 8:00 h vo Vítaze a o 9:00 v Ovčič

• **8. 9. na sviatok Narodenia Panny Márie sme slávil o 10:30 h svätú omšu v Doline, ktorú celebraval Peter Gazda, rodák zo Širokého, študujúci v Ríme**

• 15. 9. slávnostnú sv. omšu na sviatok Sedembolestnej Panny Márie o 10.30 h v Doline celebraval Mikuláš Uličný, náš rodák

• **4. 10. v nedeľu bola sv. omša v Doline o 10:30 h obetovaná za miestnych poľovníkov, ktorú celebraval Stanislav Takáč, farár zo Širokého**

• 18. 10. v nedeľu sa naše deti pred sv. omšami o 9:00 h v Ovčič a o 10:30 h vo Vítaze modlitbou posvätného ruženca za mier a jednotu pripojili k deťom na celom svete v duchu myšlienky pátra Pia: „Keď sa milión detí pomodlí ruženec, vo svete zavládne mier“; túto akciu podporovala organizácia „Kirche in Not“

• **1. 11. v nedeľu na sviatok Všetkých svätých bola popoludní pobožnosť na cintoríne; v Ovčič o 13:30 h a vo Vítaze o 14.30 h**

• 25. 10. – 1. 11. sa v našej farnosti konala petícia za záchranu kláštora Karmel v Košičiach, ktorú ohrozuje výstavba bytových domov v ich blízkosti

• **7. 11. v sobotu o 15:00 h sa v našom kostole sv. Jozefa, robotníka nahrávala korunka K Božiemu milosrdenstvu do televízie Lux; korunka sa predmodlievala sr. Clareta z Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva z Košič s účasťou našich veriacich**

• 28. 11. oslávili sme 14. výročie konsekrácie kostola sv. Ondreja, apoštola vo Vítaze a 23. výročie konsekrácie

farského kostola sv. Jozefa, robotníka vo Vítaze

• **29. 11. oslávili sme 23. výročie konsekrácie filiálneho kostola sv. Barbory v Ovčič**

• 29. 11. bola v nedeľu zbierka na charitu - jeseň po sv. omšiach

• **29. 11. bol v nedeľu na začiatku adventu koncert chrámového zboru pri kostole sv. Jakuba v Kropáčoch „Cantica Christiana“, ktorí nám zahrali sakrálnu skladbu**

• 30. 11. odpust sv. Ondreja, apoštola sme oslávili v tomto starobyľom kostolíku sv. omšou o 18:00 h, ktorú celebraval Juraj Riško, farár v Hanušovciach nad Topľou

• **6. 12. bola odpustová slávnosť sv. Barbory v Ovčič so slávnostnou sv. omšou o 10:30 h, ktorú celebraval Radoslav Sabol, kaplán v Jarovniciach**

• 8. 12. sme slávil slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, prikázaný sviatok

• **15. 12. od utorka sa začal deviatnik pred narodením Ježiša, ktorý sa modlieval po rodinách až do 23. decembra vrátane**

• 23. 12. naši mladí birmovanci vo Vítaze pomáhali vyzdobit vianočný stromček v kostole, ale aj na fare; vianočný stromček do kostola darovala rodina Jenčova, č. d. 118

• **25. 12. v piatok sme slávil jeden z najväčších prikázaných sviatkov - narodenie nášho Pána Ježiša Krista**

• 25. a 26. 12. koledníci zapojení do akcie „Dobrej noviny“ koledovali na narodenie Pána vo Vítaze a na sv. Štefana v Ovčič, ohlasovali radostnú zvest o Ježišom narodení a zbierali príspevky na podporu rozvojových projektov v krajinách východnej Afriky

• **31. 12. svätého Silvestra sme zakončili koniec kalendárneho roka 2015 a ďakovali za uplynulý rok pobožnosťou po sv. omši**

- rkfú -

Štatistika v roku 2015

	Krsty				Sobáše				Pohreby			
	VÍTAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU	VÍTAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU	VÍTAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU
2015	23	13	3	39	13	7	0	20	13	6	1	20
	(m 13, ž 10)	(m 7, ž 6)	(m 2, ž 1)	(m 22, ž 17)	-	-	-		(m 6, ž 7)	(m 3, ž 3)	(m 0, ž 0, d 1)	(m 9, ž 10, d 1)
2014	24	8	13	45	17	6	0	23	15	4	3	22
2013	25	11	12	48	11	4	0	15	19	5	0	24
2012	32	7	18	57	13	8	0	21	15	7	1	23
2011	11	3	11	25	12	3	0	15	18	15	1	34
2010	14	4	9	27	6	7	0	13	21	8	0	29
2009	19	6	13	38	6	7	1	14	10	5	1	16
2008	22	6	9	37	7	8	0	15	12	4	0	16
2007	20	3	12	35	9	2	0	11	12	8	0	20
2006	16	5	7	28	12	1	0	13	14	6	0	20
2005	23	3	11	37	9	5	0	14	9	2	0	11
2004	25	8	5	38	16	3	0	18	22	4	0	26
2003	20	6	10	36	9	6	0	15	17	9	0	26

Prijali sviatosť krstu

1. **Dominika Uličná**, nar. 16.12.2014 (Vítaz - Prešov); 2. **Martin Henryk Gal**, nar. 8.1.2015 (Ovčie); 3. **Tobias Tomašov**, nar. 22.1.2015 (Vítaz); 4. **Alica Baluchová**, nar. 29.1.2015 (Vítaz); 5. **Karolína Uličná**, nar. 10.2.2015 (Vítaz - Košice); 6. **Ondrej Galdun**, nar. 3.3.2015 (Vítaz); 7. **Anabela Magdová**, nar. 19.3.2015 (Vítaz); 8. **Lukáš Šimčík**, nar. 6.3.2015 (Ovčie); 9. **Adam Degro**, nar. 12.3.2015 (Ovčie); 10. **Matyáš Koval**, nar. 2.4.2015 (Vítaz); 11. **Dávid Baran**, nar. 21.3.2015 (Vítaz); 12. **Kristína Hudáková**, nar. 4.4.2015 (Ovčie); 13. **Dagmara Horváthová**, nar. 28.1.2015 (Vítaz - Dolina); 14. **Alexander Lacko**, nar. 11.12.2014 (Vítaz - Dolina); 15. **Filip Mega**, nar. 26.9.2014 (Ovčie); 16. **Tadeáš Novotný**, nar. 13.5.2015 (Vítaz); 17. **Štefan Šuster**, nar. 10.5.2015 (Ovčie); 18. **Aleš František Balucha**, nar. 19.5.2015 (Vítaz); 19. **Maximilián Sabol**, nar. 21.5.2015 (Vítaz); 20. **Zoja Mária Liptáková**, nar. 19.5.2015 (Vítaz); 21. **Alex Lukáč**, nar. 3.7.2015 (Vítaz); 22. **Viktor Baloga**, nar. 29.6.2015 (Vítaz); 23. **Veronika Šusterová**, nar. 17.7.2015 (Vítaz); 24. **Ivana Gurčíková**, nar. 20.7.2015 (Vítaz); 25. **Ema Uličná**, nar. 11.8.2015 (Vítaz); 26. **Samuel Čech**, nar. 4.7.2015 (Vítaz); 27. **Dorota Čarná**, nar. 22.8.2015 (Ovčie); 28. **Dominik Broda**, nar. 23.8.2015 (Ovčie); 29. **Eliška Magdová**, nar. 24.9.2015 (Ovčie); 30. **Lukáš Štefaňák**, nar. 25.9.2015 (Ovčie); 31. **Viktória Hermanová**, nar. 21.9.2015 (Ovčie – Sp. Nová Ves); 32. **Filip Čačo**, nar. 17.9.2015 (Vítaz); 33. **Filip Pozdníček**, nar. 10.9.2015 (Vítaz – Turnov, CZ); 34. **Vanesa Grulová**, 7.10.2015 (Vítaz – Chmin. Nová Ves); 35. **Eliška Králová**, nar. 11.10.2015 (Ovčie); 36. **Kristián Pokuta**, nar. 24.8.2014 (Vítaz - Dolina); 37. **Daniel Mihal**, nar. 15.10.2015 (Vítaz); 38. **Karolína Magdová**, 16.11.2015 (Ovčie); 39. **Karolína Gočová**, nar. 3.12.2015 (Ovčie); 40. **Jana Ďuricová**, nar. 9.6.1994 – prijatá do plného spoločenstva katolíckej Cirkvi z evanjelickej Cirkvi a.v., 20.7.2015 (Ovčie)

Vyslúžili si sviatosť manželstva

- 1) 18. 4. 2015 v Ovčí – Jozef **Marušák** (Hrabkov) a Barbora **Čarná** (Ovčie)
- 2) 25. 4. 2015 v Ovčí – Martin **Adamkovič** (Prešov) a Mária **Uličná** (Ovčie)
- 3) 09. 5. 2015 v Ovčí – Peter **Podsedlý** (Krásna Lúka) a Zuzana **Baranová** (Ovčie)
- 4) 06. 6. 2015 v Ovčí – Ondrej **Nemergut** (Poľanovce) a Simona **Bednárová (Ovčie)**
- 5) 13. 6. 2015 vo Víťaze – Štefan **Kurilla** (Richnava) a Jana **Kovalová** (Víťaz)
- 6) 27.6. 2015 vo Víťaze – Daniel Ian **Hudson** (Veľká Británia) a Slavomíra **Kovalová** (Víťaz)
- 7) 4. 7. 2015 vo Víťaze – Martin **Kováč** (Široké) a Michaela **Dutková** (Víťaz)
- 8) 11. 7.2015 vo Víťaze – Matúš **Skoloda** (Lipovce) a Lenka **Kovalová** (Víťaz)
- 9) 11.7.2015 vo Víťaze – Tomáš **Čech** (Víťaz) a Anna **Novotná** (Víťaz)
- 10) 22. 8. 2015 vo Víťaze – Ján **Stašík** (Víťaz) a Ivana **Čechová** (Víťaz)
- 11) 29. 8. 2015 vo Víťaze – Marek **Bartoš** (Široké) a Michaela **Liptáková** (Víťaz)
- 12) 29. 8. 2015 v Ovčí – Ján **Roško** (Hanušovce n/Topľou) a Jana **Jenčová-Bednáriková** (Ovčie)
- 13) 12. 9. 2015 vo Víťaze – Peter **Karabinoš** (Hermanovce) a Petra **Vihonská** (Víťaz)
- 14) 12. 9. 2015 v Ovčí – Matúš **Čigarský** (Ovčie) a Jana **Đuricová** (Prešov)
- 15) 19. 9. 2015 vo Víťaze – Gabriel **Sedlák** (Župčany) a Lucia **Uličná** (Víťaz)
- 16) 26. 9. 2015 v Ovčí – Dominik **Tkáč** (Lúčka) a Michaela **Ondriová** (Ovčie)
- 17) 3. 10. 2015 vo Víťaze – Viktor **Vojtko** (Dedačov) a Dominika **Balogová** (Víťaz)
- 18) 10. 10. 2015 vo Víťaze – Michal **Michna** (Veľká Lesná) a Apolónia **Galdunová** (Víťaz)
- 19) 14. 11. 2015 vo Víťaze – Michal **Uličný** (Víťaz) a Romana **Fabiniová** (Víťaz)
- 20) 14. 11. 2015 vo Víťaze – Václav **Čech** (Víťaz) a Zdenka **Gočová** (Prešov)
- 21) 18. 4.2015 v Prešove (evanjelický kostol, s dišpenzom od biskupa) - Miroslav **Klíma** (Prešov) a Helena **Pavlíková** (Víťaz)

Predišli nás do večnosti

- † 25.1.2015 **Apolónia Mihalová rod. Kollárová**, 96r. (Víťaz); † 26.1.2015 **Žofia Jenčová rod. Hudáková**, 83r. (Ovčie); † 5.2.2015 **Rastislav Čech**, 43r. (Víťaz); † 23.2.2015 **Ján Kollár**, 77r. (Ovčie); † 2.3.2015 **Imrich Tomko**, 51r. (Ovčie); † 19.3.2015 **Magdaléna Humeňanská rod. Balogová**, 83r. (Ovčie); † 28.3.2015 **Ján Kočíš**, 87r. (Víťaz); † 18.6.2015 **Helena Jenčová rod. Jenčová**, 85r. (Víťaz); † 19.6. **Tomáš Adamkovič**, 24r. (Víťaz); † 6.7. **Anna Jenčová rod. Sabolová**, 81r. (Víťaz); † 19.7. **Roman Halko**, 24r. (Ovčie); † 25.7. **Monika Kollárová rod. Kalavská**, 39r. (Ovčie); † 13.8. **Mária Ungvarská rod. Galdunová**, 94r. (Víťaz); † 17.8. **Samuel Horvath**, 5r. (Víťaz - Dolina); † 15.9. **Bernát Bednár**, 76r. (Víťaz); † 16.9. **Anna Berthotyová rod. Berthotyová**, 64r. (Víťaz); † 3.10. **Apolónia Kandrová rod. Kandrová**, 88r. (Víťaz); † 31.10. **Imrich Jenča**, 74r. (Víťaz); † 2.12. **Anna Januvová rod. Štofilová**, 88r. (Víťaz); † 25.12. **Ján Galdun**, 93r. (Víťaz)

Podrobný prehľad krstov v našej farnosti

Rok	Spolu	Rómovia	Rozdiel	Z toho - iní	Víťaz	Ovčie
1997	34	6	28	1	21	6
1998	34	2	32	-	24	8
1999	44	2	42	1	32	9
2000	44	6	38	-	31	7
2001	41	6	35	-	23	12
2002	47	12	35	2	24	9
2003	38	10	28	2	20	6
2004	40	5	35	2	25	8
2005	37	11	26	-	23	3
2006	31	7	24	3	16	5
2007	39	12	27	4	20	3
2008	40	11	29	1	22	6
2009	51	22	29	4	19	6
2010	36	9	27	9	14	4
2011	30	10	20	5	12	3
2012	57	18	39	5	27	7
2013	48	12	36	3	22	11
2014	45	13	32	5	19	8
2015	39	3	36	5	19	12

Prehľad bohoslužieb

		Vítaz		Ovčie	
18. 1.	Pondelok				
19. 1.	Utorok	18:00	25: Jozef a Monika Novotní		
20. 1.	Streda			17:00	50: Mária Kráľová
21. 1.	Štvrtok	7:00	† Ondrej a Helena Ondriovci		
22. 1.	Piatok	18:00	† Vincent Jurčišín	17:00	50: Miroslav Galko
23. 1.	Sobota	7:00	† František, Helena a František		
24. 1.	3. nedeľa cez rok - C	7:30	za farnosť	9:00	za ZBP rodiny Petra Bednárika
		10:30	† Anton Grega		
25. 1.	Pondelok				
26. 1.	Utorok	18:00	† Apolónia Miháľová (výročná)		
27. 1.	Streda			17:00	† Žofia Jenčová (výročná)
28. 1.	Štvrtok	7:00	† Bartolomej a Apolónia Salanciovci		
29. 1.	Piatok	18:00	50: Adolf a Žofia Salanciovci	17:00	† Ladislav, Magdaléna a Jozef Berthótyovci
30. 1.	Sobota	7:00	† Ján Galdun		
31. 1.	4. nedeľa cez rok - C	7:30	za farnosť	9:00	† Ján Humeňanský
		10:30	† Cyril, Andrej a Barbora, Andrej a Mária		
1. 2.	Pondelok				
2. 2.	Obetovanie Pána	18:00	† Bernát Bednár	17:00	† Mária, František, Barbora a František Uliční
3. 2.	Streda			17:00	† Anna, Jozef, Helena a Jozef
4. 2.	Štvrtok	7:00	za zosnulých rodiny Pavlíkovej		
5. 2.	Piatok	18:00	† Rastislav Čech (výročná)	17:00	† Anna a Štefan Uliční
6. 2.	Sobota	7:00	za ružencové bratstvo	17:00	za živých a mŕtvych členov RB
		15:00	sobáš: P. Bako - P. Uličná		
7. 2.	5. nedeľa cez rok - C	7:30	† Helena Sabolová	9:00	za farnosť
		10:30	60: Helena Balogová		
8. 2.	Pondelok				
9. 2.	Utorok	18:00	† Marta Gondová		
10. 2.	Popolcová streda	7:00		17:00	† Monika Kollárová
		18:00			
11. 2.	Štvrtok	18:00	za ZBP rodín prístrešia „Andrejkovičová“	17:00	za ZBP rodín prístrešia „Za ulicu“
12. 2.	Piatok	18:00	75: Cyril Jenča a za jeho rodinu	17:00	† Agnesa a Jozef Baranovci
13. 2.	Sobota	7:00	za ZBP rodín prístrešia „Za starým kostolom“		
14. 2.	1. pôstna ne- deľa v roku - C	7:30	za farnosť	9:00	† Valent, Jozefína a Jozef Šimčíkovci
		10:30	† Valent Čech		

Vianoce 2015

Vianočný strom nám darovala rodina Jencova (118).

S dopravou do kostola a s výzdobou nám pomohli naši birmovanci.

Deviatnik Hľadanie prístrešia sa modlila skupina Boženy Štofaňákovej z Vyšného konca.

Pri sv. omšiach nám slúžili aj títo naši ministrianti.

Koledníci Dobrej noviny z Vítaza.

Koledníci Dobrej noviny z Ovcia.